سال ۸ • شماره ۲۰۶۵ • ۸ صفحه • ۱۰هزار تومان

روزنامه کارگزاران سازندگی ایران

شنبه • ۲۹ شهریور ۱۴۰۴ • ۲۷ربیع‌الاول ۱۴۴۷ • ۲۰سپتامبر ۲۰۲۵

۲ ایران
دیپلماسی در تله تندروها
تلاش‌های وزارت خارجه چگونه بی‌اثر شد؟

۲ سیاست
جلسه در نیاوران
از ناطق تا خاتمی در منزل کرباسچی

۶ اقتصاد
چابهار در منگنه
لغو معافیت تحریمی هند

۶ توسعه
حمله به فکر
چه کسانی دشمن مؤسسه نیاوران هستند؟

کار پیچیده شد

شورای امنیت سازمان ملل قطعنامه‌ای که خواستار لغو دائمی تحریم‌های این نهاد علیه ایران بود را رد کرد

این تصمیم، مسیر دیپلماسی هسته‌ای را بیش از پیش حساس، متشنج و دشوار خواهد کرد

سازندگی به این موضوع پرداخته است که چگونه باید به دور از تندروی، مسیر دیپلماسی را احیا کنیم؟

ابوالفضل خدایی
گروه بین‌الملل

شورای امنیت سازمان ملل قطعنامه‌ای که خواستار لغو دائمی تحریم‌های این نهاد علیه ایران بود را رد کرد؛ ۴ عضو شورا با فعال‌سازی «مکانیسم ماشه» مخالفت کردند، ۹ کشور رأی موافق و دو کشور رأی ممتنع دادند. این تصمیم، مسیر دیپلماسی هسته‌ای را بیش از پیش پیچیده کرده است. تحلیلگران می‌گویند، اصرار اروپایی‌ها بر اجرای ماشه و قرار دادن شرط‌هایی در برابر ایران بیش از آنکه راه‌گشا باشد، تنش‌ها را افزایش می‌دهد و امکان کشاندن اوضاع به یک درگیری تمام‌عیار را بالا می‌برد. در صورت اجرای ماشه، احتمال دارد چین و روسیه با وتو مانع اعمال تحریم‌ها شوند اما حتی تهدید روانی بازگشت تحریم‌ها می‌تواند ایران را به بازنگری در دکترین هسته‌ای خود وادار کند. تهران اما تلاش دارد از مسیر دیپلماسی پیش رود و با توافق مشروط با آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای در قاهره، نشان دهد که اگر اروپایی‌ها واقعاً به دنبال تضمین صلح‌آمیز بودن برنامه هسته‌ای هستند باید اجرای ماشه را متوقف کنند. در این شرایط گروه‌های تندرو باید از واکنش‌های هیجانی و تصمیم‌های شتاب‌زده پرهیز کنند. در وضعیت حساس فعلی هر اقدام تند و نسنجیده می‌تواند، بحران را تشدید کند و فرصت دیپلماسی و حفظ امنیت ملی را از بین ببرد. به جای تحریک تنش، تمرکز بر تحلیل دقیق، حفاظت از منافع ملی و استفاده از ابزارهای قانونی و دیپلماتیک، بهترین مسیر برای پیشگیری از پیامدهای فاجعه‌بار است.

قطعنامه‌ای که توسط کره‌جنوبی، رئیس دوره‌ای شورای امنیت در سپتامبر ۲۰۲۵ ارائه شده بود بر اساس قطعنامه ۲۲۳۱ تلاش داشت، روند تعلیق تحریم‌ها را ادامه دهد. اما شورای امنیت، صحنه‌ای شد برای نمایش تضاد منافع و اختلافات عمیق جهانی.

ادامه در صفحه ۳

۷ کوچه

سی‌وسه پل ترک خورد

فرونشست در اصفهان به مرحله تخریب آثار تاریخی و تخلیه اجباری شهر رسیده است

سرمقاله

دیپلماسی، شجاعت، انسجام

راه ایران برای جلوگیری از فعال شدن اسنپ‌بک و بازگشت تحریم‌ها

سیدحسین مرعشی
دبیرکل حزب کارگزاران سازندگی ایران

شرایط کنونی کشور نیازمند یک دیپلماسی فعال و اتخاذ تصمیمات شجاعانه به‌ویژه در مدیریت منافع و انسجام روابط ایران با اروپاست. در این راستا، اولین موضوعی که باید مورد توجه قرار گیرد، انسجام داخلی و هماهنگی میان نهادهای تصمیم‌ساز کشور است. خوشبختانه در مدیریت کنونی با حضور آقای علی لاریجانی در جایگاه دبیر شورای عالی امنیت ملی و هماهنگی نزدیک ایشان با رئیس‌جمهور به‌عنوان رئیس شورای عالی امنیت ملی کشور، وحدت رویه و همگرایی قابل توجهی برقرار است. این هماهنگی داخلی، پیام مهمی به طرف‌های غربی ارسال می‌کند؛ اینکه در ایران اختلافات و تفرقه میان نهادهای کلیدی تصمیم‌گیری وجود ندارد و هر اقدام دیپلماتیک با انسجام کامل پیگیری می‌شود. همان‌طور که اخیراً جناب آقای عراقچی نیز در پیشنهاد به ترویکای اروپایی مطرح کردند که دیپلماسی ایران با انسجام و استراتژی مشخص عمل می‌کند و این موضوع جای هیچ شک و تردیدی برای طرف‌های اروپایی باقی نمی‌گذارد.

در این چارچوب و در راستای دیپلماسی فعال، سفر آقای پزشکیان به نیویورک نیز نه تنها اهمیت نمادین دارد بلکه فرصتی عملی برای پیشبرد اهداف دیپلماتیک و نشان دادن انسجام داخلی ایران به جهان است. ایشان، به‌عنوان رئیس‌جمهور محبوب ملت ایران، می‌تواند از ظرفیت این سفر برای برقراری تماس مستقیم با دبیرکل سازمان ملل و مقامات کشورهای تأثیرگذار استفاده کند و نقش مؤثری در پیشبرد اهداف دیپلماتیک کشور داشته باشد. حضور و ارتباط فعال با بازیگران کلیدی، اعم از کشورهای اروپایی و آمریکا و نیز کشورهای منطقه، می‌تواند به تقویت موقعیت ایران در مذاکرات و جلوگیری از بازگشت تحریم‌ها کمک کند. استفاده حداکثری از این فرصت با هدف کاهش هزینه‌ها و افزایش اثرگذاری دیپلماسی، نیاز امروز ایران است.

دومین نکته حیاتی، ضرورت تصمیم‌گیری شجاعانه و به‌موقع در مقابل تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل و موضوع اسنپ‌بک است. ایران نیازمند اتخاذ تصمیماتی است که بتواند در کوتاه‌مدت در یک هفته تا ۱۰ روز آینده، خطر فعال شدن اسنپ‌بک و بازگشت تحریم‌ها را دفع کند. این لحظه، یکی از حساس‌ترین دوره‌های تاریخ کشور است و هر تصمیم به موقع و جسورانه می‌تواند، شر اسنپ‌بک را دفع کرده، از فشارهای بین‌المللی بکاهد و امنیت ملی و منافع اقتصادی ایران را حفظ کند. توجه به این نکته نیازمند هماهنگی کامل میان رئیس‌جمهور، دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی و سایر نهادهای تصمیم‌ساز است.

موضوع سوم، تحرکات دیپلماتیک گسترده و فعال است. امروز ایران نیاز دارد که با تمام ظرفیت‌های موجود، ارتباط خود با کشورهای مؤثر و تأثیرگذار در سطح جهانی و منطقه‌ای را تقویت کند. تماس‌های مستقیم، رایزنی‌های پیوسته و بهره‌گیری از سفرهای دیپلماتیک، همه بخشی از یک رویکرد فعال هستند که می‌تواند با کمترین هزینه بیشترین اثرگذاری را داشته باشد.

در مجموع، شرایط فعلی کشور نیازمند ترکیبی از دیپلماسی فعال، تصمیم‌گیری شجاعانه و انسجام داخلی است تا بتوان با کمترین هزینه و بیشترین اثرگذاری، خطر بازگشت اسنپ‌بک و تحریم‌ها و اعمال فشارهای بین‌المللی را دفع کرد. استفاده مؤثر با کسب دستاوردهای ملموس از ظرفیت سفرهای بین‌المللی و تعامل مستقیم با مقامات کشورهای تأثیرگذار نیز نقطه عطفی در تحقق این اهداف به شمار می‌رود.

اصلاح‌طلبان

جلسه در نیاوران

از ناطق تا خاتمی در منزل کرباسچی جمع شدند

گروه سیاسی: پنج‌شنبه شب، جمعی از چهره‌های سرشناس روحانی و سیاسی در منزل غلامحسین کرباسچی گرد هم آمدند تا درباره شرایط کنونی کشور گفت‌وگو کنند. در این دیدار که آقایان مهدی کروبی، علی‌اکبر ناطق نوری، سیدمحمد خاتمی، عبدالله نوری، مسیح مهاجری و شماری دیگر از شخصیت‌های سیاسی و روحانی حضور داشتند، فضای جلسه هم صمیمی و دوستانه بود و هم حامل پیامی روشن درباره حساسیت و دغدغه این چهره‌ها نسبت به وضعیت کشور بود.

مهدی کروبی در این جلسه با بیان خاطراتی از مبارزات پیش از انقلاب، انتخابات سال ۸۸ و دوران حصر، نگرانی عمیق خود را نسبت به شرایط فعلی ابراز کرد. به نظر می‌رسد، نگرانی کروبی بر اهمیت درس گرفتن از تجربه‌های تاریخی تأکید دارد و اینکه نقش فعال و مشارکت اجتماعی چهره‌های سیاسی می‌تواند در مدیریت بحران‌ها و عبور از مشکلات کشور بسیار مؤثر باشد. مدیریتی که با مرور چالش‌های گذشته ضرورت همدلی و تعامل میان گروه‌های مختلف سیاسی و بهره‌گیری از ظرفیت نخبگان و حضور فعال آنان در تصمیم‌گیری‌های کلان ممکن می‌شود.

سپس مسیح مهاجری با طرح پرسش‌هایی درباره راه‌های کمک به عبور کشور از مشکلات جاری خواستار نقش‌آفرینی بیشتر چهره‌های حاضر در مجلس و نهادهای تصمیم‌گیری شد. خواسته مهاجری به اهمیت حضور فعال نخبگان، استفاده از تجربه‌های آنان در تصمیم‌سازی‌های کلان و جلوگیری از بی‌عملی و سکوت در شرایط حساس کشور اشاره و بر این نکته تأکید دارد که عدم مشارکت، فرصت‌های اصلاح امور و توسعه کشور را محدود می‌کند و ممکن است، مشکلات موجود را تشدید کند.

در ادامه سیدمحمد خاتمی با تجلیل از تلاش‌های مهدی کروبی در دوران قبل و بعد از انقلاب، او را یکی از سرمایه‌های مهم کشور دانست و بر لزوم بهره‌گیری از تجربه و مشورت چنین شخصیت‌هایی برای عبور از بحران‌های کنونی تأکید کرد. به اعتقاد خاتمی هرگونه اقدام برای بهبود شرایط باید با همکاری و هم‌فکری نخبگان و شخصیت‌های تأثیرگذار صورت گیرد تا راهکارهای ارائه شده، مؤثر و عملی باشند.

علی‌اکبر ناطق‌نوری اما در این جلسه حاضر به شکستن سکوت خود نشد چراکه بر این باور بود که توصیه‌ها و پیشنهادات برای اصلاح امور کشور در شرایط فعلی، گوش شنوایی ندارد. با این حال حضور او و دیگر چهره‌ها حتی بدون اظهار نظر مستقیم، نشان‌دهنده اهمیت گفت‌وگو و ایجاد همگرایی میان نیروهای تأثیرگذار بود و می‌تواند در کاهش دوگانگی‌ها و اختلافات سیاسی نقش‌آفرین باشد.

این نشست فرصتی برای مرور خاطرات تاریخی، بیان دغدغه‌ها و تبادل نظر درباره راهکارهای پیش‌رو بود. چهره‌ها در این جلسه به این نکته اشاره کردند که بحران‌های فعلی کشور نیازمند مشارکت فعال همه گروه‌ها، استفاده از تجربه نخبگان و همگرایی سیاسی است. همچنین بر اهمیت پیگیری امور قانونی، توجه به حقوق مردم و تلاش برای ایجاد بسترهای گفت‌وگو میان گروه‌ها تأکید شد.

در مجموع، دیدار پنج‌شنبه شب در منزل کرباسچی نه تنها محلی برای بیان نگرانی‌ها بود بلکه نشان داد که چهره‌های روحانی و سیاسی همچنان به نقش خود در هدایت کشور باور دارند و آماده‌اند با مشورت و همفکری، راهکارهایی برای عبور از بحران‌های کنونی ارائه کنند. اهمیت این نوع نشست‌ها در تقویت شبکه‌های هم‌فکری میان نخبگان، انتقال تجربه‌های ارزشمند و تأثیرگذاری بر تصمیم‌گیری‌های آینده غیرقابل انکار است و می‌تواند، زمینه‌ساز تحرکات مؤثر و اصلاح‌گر در سطوح مختلف سیاسی و اجتماعی کشور باشد.

دیپلماسی در تله تندروها

تندروی‌ها چگونه تلاش‌های وزارت خارجه را بی‌اثر می‌کند؟

عاطفه شمس
گروه سیاسی

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه، اخیرا اعلام کرد که طرحی «معقول و قابل اجرا» برای جلوگیری از بروز بحران به اروپایی‌ها ارائه شده و تأکید کرده که این طرح با حمایت کامل شورای عالی امنیت ملی و تمامی ارکان جمهوری اسلامی همراه بوده است. با این حال، اروپا پاسخ داده که وزارت خارجه ایران نماینده «تمام ساختار سیاسی کشور» نیست. این جمله بیش از آنکه یک موضع خارجی صرف باشد، پژواک صداهای داخلی ایران است. تندروهای مجلس و نزدیکان به جریان پایداری، سال‌هاست تلاش می‌کنند وزارت خارجه را نهادی بی‌اختیار معرفی کنند و با برجسته‌سازی اختلافات در صحنه سیاسی عملا دست دیپلماسی ایران را در مذاکرات بین‌المللی بسته‌اند.

فشار داخلی و تردید خارجی

وقتی اروپا چنین پاسخی می‌دهد، در واقع به فضایی اشاره دارد که در داخل ایران شکل گرفته است. جریان‌های تندرو در مجلس و رسانه‌ها مرتب علیه هرگونه مذاکره یا ابتکار دیپلماتیک موضع می‌گیرند و آن را نشانه ضعف یا امتیازدهی می‌دانند. این صداهای داخلی باعث می‌شود که طرف‌های خارجی باور کنند که وزارت خارجه در تصمیم‌گیری‌ها دست بالا ندارد و هر توافقی ممکن است در داخل با موج مخالفت مواجه شود. تجربه برجام به خوبی نشان داده که حتی توافقی با پشتوانه عالی‌ترین نهادهای کشور هم می‌تواند در داخل زیر تیغ انتقادهای تندروها قرار گیرد و از مسیر اجرا خارج شود. حالا در ماجرای اسنپ‌بک هم، همان صداها دوباره بلند شده و تهدیدی جدی برای موفقیت دیپلماسی کشور شده‌اند.

صدای بلند تندروها

جناح‌های پایداری و چهره‌های نزدیک به آنان، چه در مجلس و چه در تریبون‌های رسانه‌ای، همواره سیاست خارجی را عرصه‌ای برای جدال داخلی کرده‌اند. آنها تلاش می‌کنند هر حرکت وزارت خارجه را زیر سؤال ببرند و با برجسته‌سازی ضعف‌ها، فضای مذاکره را تخریب کنند. این فشارها فقط به داخل محدود نمی‌شوند؛ رسانه‌های خارجی و دیپلمات‌های اروپایی نیز این صداها را رصد می‌کنند و آن را نشانه‌ای از شکاف در سیاست ایران می‌دانند. وقتی یک جناح داخلی با صدای بلند می‌گوید، موضع‌گیری‌های وزارت خارجه مشروعیت ندارد، طبیعی است که طرف مقابل نیز به همین نتیجه برسد و اعتمادش کاهش یابد. پس از انتشار خبر توافق ایران و آژانس و تصاویری از دست دادن عباس عراقچی و رافائل گروسی، تندروها و مخالفان دولت که تا آخرین لحظه تلاش کردند جلوی امضای توافق را بگیرند از تصمیم شورای عالی امنیت ملی ناراضی بودند و مخالفت خود را به فضای مجازی و حتی خیابان‌های تهران کشاندند. نمایندگان مجلس و افراد نزدیک به جبهه پایداری، زمانی که نتوانستند از نظر قانونی ایرادی به تصمیم دولت و شورای عالی امنیت ملی وارد کنند به سمت تهدید و فشار بر عراقچی و علی لاریجانی رفتند و فریاد استیضاح سر دادند. آنها بر بی‌اطلاعی خود از مفاد توافق تأکید کرده و خواهان برگزاری جلسه اضطراری و انتشار متن توافق شدند. به نظر می‌رسید این بی‌اطلاعی بیش از آنکه واقعی باشد، بهانه‌ای برای پیشبرد اهداف سیاسی و برکناری عراقچی بود. با این حال پس از برگزاری جلسه اضطراری و شنیدن اظهارات وزیر امور خارجه، برخی نمایندگان از مواضع خود عقب نشستند و برخی دیگر همچنان انتقاد کردند. عباس گودرزی، سخنگوی هیات رئیسه مجلس اعلام کرد که گزارش به آژانس با مصوبه مجلس مطابقت دارد اما اشکالاتی هم وجود دارد و ادعای عراقچی درباره شرط‌بندی عدم اجرای مکانیسم ماشه صرفا شفاهی بوده است. حمید رسایی نوشت که مراحل توافق شبیه برجام در حال تکرار است و نسبت به محرمانه ماندن متن توافق انتقاد کرد و پرسید دلیل این محرمانگی چیست. در مقابل، مجتبی زارعی، عضو کمیسیون امنیت ملی از توافق حمایت و تأکید کرد، عراقچی هیچ‌گونه تعهد فراتر از صلاحیت خود نداده و گروسی مرجع صلاحیت‌دار را پذیرفته است. مالک شریعتی نیز پس از مطالعه متن توافق از انطباق آن با قانون مجلس و مسیر همکاری شعام تمجید کرد، اگرچه بعدها مواضع خود را تعدیل کرد. تندروها اما فقط عراقچی را هدف نگرفتند؛ حملات به لاریجانی نیز ادامه داشت و با استناد به اظهارات پیشین درباره گروسی، او را به چالش کشیدند. تجمع‌هایی در مقابل دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی نیز برگزار و شعارهایی علیه لاریجانی سر داده شد، هرچند مجوز قانونی آن مشخص نیست. حتی پس از صدور بیانیه شورای عالی امنیت ملی، حملات ادامه یافت؛ حسین شریعتمداری و حسینعلی حاجی‌دلیگانی، انتقادات شدیدی مطرح کردند و برخی تهدید به اقدام قانونی کردند. به طور کلی ماجرا فراتر از اختلاف نظر سیاسی ساده است. عده‌ای با هرگونه اقدام دیپلماتیک مخالفند حتی اگر نظام آن را تصویب کرده باشد. حملات مداوم به عراقچی و لاریجانی و فشار بر شورای عالی امنیت ملی، نشان‌دهنده بحران داخلی و تلاش برای دوقطبی‌سازی است که دیپلماسی ایران را تحت فشار قرار داده است.

دیپلماسی نیم‌بند و تکرار چرخه بن‌بست

عباس عراقچی در سخنان اخیر خود تأکید کرده که «راهی برای حرکت به جلو وجود دارد». اما واقعیت این است که حتی اگر وزیر خارجه طرحی قابل اجرا روی میز بگذارد باید همزمان با دو مانع بزرگ روبه‌رو شود: بی‌اعتمادی طرف خارجی و فشار تندروهای داخلی. این دو مانع باعث می‌شود، دیپلماسی ایران نیم‌بند به نظر برسد. خارجی‌ها منتظر پیام نهایی از تهران می‌مانند و داخلی‌ها با جار و جنجال سیاسی، هزینه مذاکره را بالا می‌برند. در این میان، کارشناسان و تحلیلگران سیاسی معتقدند چند عامل مهم باعث تکرار چرخه بن‌بست دیپلماسی ایرانی شده که اختلاف جناحی مهم‌ترین آنهاست؛ سیاست خارجی در ایران همیشه یکی از میدان‌های جدال میان جناح‌ها بوده و هر توافق یا مذاکره‌ای پیش از رسیدن به نتیجه به ابزاری برای حمله سیاسی تبدیل می‌شود. فضای رسانه‌ای پرهیاهو نیز بی‌تأثیر نیست. رسانه‌های نزدیک به جریان‌های تندرو با تیترها و تحلیل‌های تند هم فشار را چند برابر می‌کنند. این صداها به سرعت در رسانه‌های خارجی، بازتاب پیدا کرده و اعتماد طرف مقابل را سست می‌کنند. تجربه‌های نیمه‌کاره گذشته مثل برجام یا برخی توافق‌های منطقه‌ای نیز باعث شده خارجی‌ها هر بار با تردید بیشتری پای میز مذاکره بیایند چون نگرانند، توافق دوباره نیمه‌تمام بماند. پیامد اصلی این وضعیت، کاهش اعتبار ایران در عرصه بین‌المللی است. وقتی اروپا یا آمریکا احساس کنند طرف مذاکره‌کننده، اختیار کامل ندارد یا در داخل با مخالفت‌های پر سر و صدا روبه‌رو می‌شود، طبیعی است که به توافق دل نبندند. از سوی دیگر این دوگانگی صدا باعث می‌شود فشارهای خارجی مشروعیت بیشتری پیدا کنند. تحریم‌ها، تهدیدها و فشارهای سیاسی وقتی آسان‌تر اعمال می‌شوند که طرف مقابل مطمئن باشد، ایران در داخل خودش دچار اختلاف است و وزارت خارجه نمی‌تواند به‌صورت یکپارچه تصمیم‌گیری کند. گرچه سخنان عراقچی درباره حمایت کامل شورای عالی امنیت ملی نشان می‌دهد که تلاش شده، پشتوانه داخلی وزارت خارجه به رخ کشیده شود، با این حال صدای بلند تندروها این پیام را کم‌رنگ می‌کند. اروپایی‌ها با صراحت گفته‌اند که وزارت خارجه نماینده همه ایران نیست و این یعنی صدای مخالفان داخلی به گوش آنها رسیده است. اگر سیاست خارجی ایران بخواهد اثرگذار باشد، مهم‌تر از هر ابتکار تازه نیاز به صدایی واحد دارد. تا زمانی که جناح‌های داخلی از دیپلماسی به‌عنوان میدان رقابت استفاده کنند و رسانه‌ها هر روز بر طبل اختلاف بکوبند، هیچ طرح «معقول و قابل اجرایی» نمی‌تواند به نتیجه برسد.

یادداشت

مسیر ناگزیر مطالبات در ایران

اعتماد عمومی اغلب قربانی تأخیر در پاسخ به خواسته‌های مردم می‌شود

معصومه احمدپور
روزنامه‌نگار

این روزها مطالباتی مثل رفع فیلترینگ، رفع ممنوعیت موتورسواری زنان و مطالباتی از این دست در صدر مباحث سیاسی و اجتماعی قرار دارد و اغلب، موافقان و مخالفان نظرات خود را در بستر رسانه‌های رسمی یا فضای مجازی اعلام می‌کنند. نکته اما این است که هیچ جامعه‌ای را نمی‌توان برای همیشه در برابر مطالبات متوقف کرد. یکی از ویژگی‌های جامعه امروز ایران نیز این است که مطالبات اجتماعی به تدریج و با گذر زمان، خود را به سطوح تصمیم‌گیری تحمیل می‌کنند. نمونه‌های آن را در سال‌های گذشته به‌وضوح شاهد بودیم؛ از موضوعاتی همچون حضور زنان در ورزشگاه‌ها گرفته تا مباحثی مثل موتورسواری بانوان یا رفع برخی محدودیت‌های اینترنتی. این مسائل در ابتدا معمولا با مقاومت جدی روبه‌رو می‌شوند؛ مقاومتی که هم از سوی بخشی از نهادهای رسمی و قانونگذار به دلیل نگرانی از سرعت تغییرات شکل می‌گیرد و هم از سوی جریان‌های فرهنگی و اجتماعی سنتی که این تحولات را در تضاد با ارزش‌های خود می‌بینند. با این حال تجربه نشان داده است که جامعه مسیر خود را پیدا می‌کند و در نهایت تصمیم‌گیران نیز ناچار به همراهی یا پذیرش بخشی از این مطالبات می‌شوند.

بخش بزرگی از جامعه، به‌ویژه نسل جوان، این مسائل را حق طبیعی خود می‌داند. برای آنها موتورسواری زنان یا دسترسی آسان‌تر به اینترنت، موضوعی پیچیده نیست بلکه یک نیاز ساده و روزمره است. در نگاه این نسل چنین خواسته‌هایی نه امتیاز ویژه است و نه اقدامی خارج از عرف جهانی. به همین دلیل وقتی با مخالفت روبه‌رو می‌شوند، آن را نوعی بی‌توجهی به زندگی عادی خود تلقی می‌کنند.

از سوی دیگر در بخش‌هایی از ساختار رسمی، نگرانی‌هایی وجود دارد. برخی تصمیم‌گیران سرعت تغییرات اجتماعی را تهدیدی برای ثبات می‌دانند و ترجیح می‌دهند هر تحول جدیدی به کندی و تحت کنترل شکل بگیرد. گروهی دیگر نیز دغدغه‌های فرهنگی یا ارزشی را برجسته می‌کنند و معتقدند، پذیرش سریع مطالبات می‌تواند، زمینه تغییرات گسترده‌تر را فراهم کند. همین دیدگاه‌ها باعث می‌شود، پاسخ به بسیاری از خواسته‌ها با تأخیر همراه شود.

اما تجربه‌های گذشته نشان داده‌اند که وقتی مطالبات پاسخ نمی‌گیرند، جامعه راه‌های غیررسمی خود را پیدا می‌کند. این وضعیت به تدریج فاصله میان قانون و واقعیت اجتماعی را بیشتر می‌کند و در نهایت باعث فرسایش اعتماد عمومی می‌شود. از ماهواره تا شبکه‌های اجتماعی هر بار مقاومت صورت گرفته اما جامعه مسیر خود را رفته و دیر یا زود همان تغییر پذیرفته شده است.

واقعیت این است که هزینه این تأخیرها بیش از هر چیز بر دوش سرمایه اجتماعی کشور سنگینی می‌کند چراکه مردمی که می‌بینند حتی خواسته‌های ساده‌شان به‌سختی محقق می‌شود، احساس می‌کنند، صدای‌شان شنیده نمی‌شود. احساسی که برای انسجام اجتماعی بسیار پرخطرتر از خود مطالبه است. بنابراین پذیرش به‌موقع و منطقی مطالبات از سوی ساختار رسمی نه‌تنها هزینه‌ها را کاهش می‌دهد بلکه به تقویت اعتماد عمومی و انسجام جامعه هم کمک خواهد کرد.

ادامه تیتر یک

کار پیچیده شد

جزئیات رأی‌گیری به شرح زیر است:

- **آرای مخالف:** آمریکا، انگلیس، فرانسه، یونان، دانمارک، اسلونی، پاناما، سیرالئون و سومالی
- **آرای موافق:** چین، روسیه، پاکستان و الجزایر
- **آرای ممتنع:** کره جنوبی (رئیس دوره‌ای شورا) و گویان

نماینده چین بعد از عدم تصویب قطعنامه ادامه رفع تحریم‌های ایران در شورای امنیت گفت که حملات آمریکا به تأسیسات هسته‌ای ایران، روند مذاکرات را تخریب کرد.

نماینده روسیه در سازمان ملل گفت: «اقدام تروئیکای اروپایی برای اعمال مجدد تحریم‌ها علیه ایران هیچ مبنای قانونی ندارد».

اما نماینده آمریکا گفت که کشورش از عدم تصویب قطعنامه‌ای که خواستار ادامه رفع تحریم‌ها علیه ایران است، خرسند است. او گفت که عدم تصویب این قطعنامه به معنای آن است که چنانچه اقدام دیگری از سوی شورای امنیت انجام نشود، تحریم‌های شورای امنیت علیه ایران از ۲۸ سپتامبر فعال خواهند شد. نماینده انگلیس نیز بی‌توجه به همکاری‌های ایران در مساله هسته‌ای، گفت: «تروئیکای اروپایی آنچه که از نظر قانونی موظف به اعمال مجدد تحریم‌ها علیه ایران بوده‌اند را انجام داده‌اند.»

پیش از این رأی‌گیری، «چو هیون» وزیر امور خارجه کره جنوبی با وزیر امور خارجه کشورمان تماس گرفت. سیدعباس عراقچی در این گفت‌وگو بر ماهیت صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای ایران تأکید کرد و یادآور شد که دیپلماسی همواره تنها مسیر حل مسائل بین‌المللی است. او از کره جنوبی خواست که مسیرهای منجر به افزایش تنش را سد کند و فضای لازم برای گفت‌وگو و تفاهم را فراهم آورد.

پیش از رأی‌گیری کاظم غریب‌آبادی، معاون امور حقوقی و بین‌المللی وزارت خارجه ایران با صراحت از رویکرد سیاسی و زیاده‌خواهانه اروپا انتقاد کرد. او گفت: «ما با کشورهایی مواجه هستیم که رفتارهای کاملاً سیاسی و زیاده‌خواهانه دارند». غریب‌آبادی افزود که با توقف فعالیت‌های هسته‌ای ایران، «اسنپ‌بک به بهانه عدم اجرای تعهدات هسته‌ای ایران اصولاً بی‌معناست.»

غریب‌آبادی رفتار اروپا را نشانه وابستگی آنها به آمریکا دانست و گفت: «این کشورها شعار مذاکره و همکاری می‌دهند اما وقتی تفاهم روی میز است، نادیده‌اش می‌گیرند. دیپلماسی برای آنها تنها پوششی برای سیاست‌ورزی است.»

او در پایان با لحنی قاطع تأکید کرد: «تفاهم با آژانس و راهکارهای دیپلماتیک برای جلوگیری از اسنپ‌بک، نشانه ضعف ایران نیست. جمهوری اسلامی برای هر سناریویی آماده است و اقدامات خود را متناسب با طرف مقابل تنظیم خواهد کرد.» در همین حال امیرسعید ایروانی، سفیر و نماینده دائم ایران در سازمان ملل متحد، روز جمعه و در سخنرانی خود در نشست شورای امنیت درباره اجرای قطعنامه ۲۲۳۱ با تأکید بر اجرای دقیق قطعنامه و توافق هسته‌ای، هرگونه تلاش برای بازگرداندن تحریم‌های لغو شده را غیرقانونی و نقض آشکار حقوق بین‌الملل دانست. او تأکید کرد که ایران در دفاع از حاکمیت، حقوق و ماهیت صلح‌آمیز برنامه هسته‌ای خود استوار خواهد ماند و در برابر اجبار، تسلیم نخواهد شد. ایروانی اظهار کرد که ایران تعهدات خود را با حسن‌نیت اجرا کرده اما خروج یکجانبه آمریکا از برجام در سال ۲۰۱۸ و عدم پایبندی تروئیکای اروپایی (انگلیس، فرانسه، آلمان) به تعهداتشان، توافق را تضعیف کرده است. سفیر ایران اقدامات جبرانی ایران را قانونی، شفاف و پاسخی به نقض تعهدات طرف‌های مقابل توصیف کرد و اخطار اخیر تروئیکا در تاریخ ۲۸ آگوست ۲۰۲۵ را از نظر حقوقی باطل و مغرضانه خواند. او همچنین حملات رژیم صهیونیستی و آمریکا به تأسیسات هسته‌ای تحت نظارت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی را نقض اصول حقوق بین‌الملل دانست و از سکوت و توجیه برخی کشورها در برابر این اقدامات انتقاد کرد. سفیر ایران با اشاره به تفاهم اخیر ایران با آژانس در نهم سپتامبر در قاهره، از نادیده گرفتن این فرصت دیپلماتیک توسط آمریکا و تروئیکا ابراز تأسف کرد. او ادعاهای کذب درباره تهدیدآمیز بودن برنامه هسته‌ای ایران را رد و تأکید کرد که برنامه هسته‌ای ایران کاملاً صلح‌آمیز است. ایروانی تصمیم اخیر شورای امنیت را شتابزده، غیرقانونی و فاقد اجماع خواند و مسئولیت عواقب آن را متوجه آمریکا و تروئیکا دانست. سفیر ایران با قاطعیت اعلام کرد که ایران از برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز خود دفاع خواهد کرد، در برابر تهدیدات تسلیم نخواهد شد و دیپلماسی را با شرایط خود ادامه می‌دهد.

نماینده ایران همچنین از تضعیف بی‌طرفی شورای امنیت انتقاد کرد و گفت که این نهاد تحت فشار برخی اعضای دائم، دیدگاه‌های ایران، روسیه و چین را نادیده گرفته است. او در پایان تأکید کرد که ایران در برابر بی‌عدالتی و اجبار ایستادگی خواهد کرد و اجازه نمی‌دهد شورای امنیت به ابزاری برای نقض حقوقش تبدیل شود.

دیپلماسی

لجاجت برای ماشه

«طرح معقول» ایران هم اروپا را قانع نکرد!

تحولات مربوط به مکانیسم ماشه در هفته‌های اخیر، نشان داده که بحران هسته‌ای ایران دیگر صرفاً یک پرونده فنی یا حقوقی نیست بلکه به صحنه‌ای برای نمایش اراده‌های سیاسی و صف‌آرایی‌های ژئوپلیتیکی تبدیل شده است. شمارش معکوس برای فعال شدن این سازوکار از هم‌اکنون فضای تنش‌آلودی را بر روابط ایران و اروپا تحمیل کرده و اظهارات تند و متناقض مقام‌های غربی نشان می‌دهد که آنها بیش از آنکه به دنبال حل بحران باشند، در پی مدیریت افکار عمومی خود و ارسال پیام‌های سیاسی به مخاطبان خاص هستند.

اظهارات اخیر امانوئل مکرون در گفت‌وگو با یک رسانه اسرائیلی، گویای همین تناقض است. رئیس‌جمهور فرانسه در حالی ادعا می‌کند که بازگشت تحریم‌های سازمان ملل علیه ایران «قطعی» است که خود اذعان دارد، عراقچی پیشنهادی معقول برای عبور از بن‌بست ارائه کرده است. پرسش اساسی اینجاست: اگر این پیشنهاد معقول بوده چرا از سوی طرف‌های اروپایی جدی گرفته نشد؟ چرا مکرون برای بیان مواضع خود سراغ یک رسانه اسرائیلی رفت و نگفت که دلیل واقعی این لجاجت چیست؟ این انتخاب رسانه‌ای بیش از آنکه تصادفی باشد، نشان از همسویی فزاینده سیاست‌های پاریس با رویکرد تل‌آویو دارد؛ رویکردی که سال‌هاست بر طبل تهدید و بحران‌سازی علیه ایران می‌کوبد.

اسماعیل بقایی، سخنگوی وزارت خارجه در همین راستا پرسشی مطرح کرد و گفت: «اگر پیشنهاد ایران معقول بوده پس چرا باید با عجله آن را در محافل اسرائیلی، بی‌اعتبار جلوه داد؟» این پرسش در واقع شکافی عمیق در رفتار اروپا را آشکار می‌کند؛ شکافی میان ادعاهای آنها درباره پایبندی به دیپلماسی و واقعیت تصمیم‌های سیاسی‌شان که بیش از هر چیز، متأثر از فشارهای آمریکا و اسرائیل است.

از سوی دیگر سعید خطیب‌زاده، اقدام اروپا را «سیاسی و اشتباه» خواند. او با اشاره به سوءاستفاده از سازوکار ماشه بر این نکته تأکید کرد که اروپا عملاً قواعد بازی را نقض می‌کند و در حال تبدیل کردن برجام به ابزاری برای فشار یک‌جانبه است.

اما در قلب این تحولات، طرح عباس عراقچی قرار دارد؛ طرحی که به گفته خبرنگار وال‌استریت ژورنال، می‌توانست نقطه عطفی در روند مذاکرات باشد. ایران با انعطافی قابل توجه اعلام آمادگی کرد حتی با آمریکا، ولو غیرمستقیم، وارد گفت‌وگو شود؛ مشروط به اینکه تضمین شود هیچ حمله‌ای علیه تأسیسات هسته‌ای ایران انجام نخواهد شد. در برابر، اروپا موظف می‌شد، تهدید اسنپ‌بک را کنار بگذارد و ایران نیز بخشی از ذخایر اورانیوم ۶۰ درصدی خود را رقیق یا نابود کند. چنین معامله‌ای نه‌تنها می‌توانست بحران فوری را مهار کند بلکه راه را برای توافقی جامع هموار می‌کرد. با این حال، واکنش سرد اروپا به این ابتکار، نشان داد که مشکل اصلی در جای دیگری است. سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه درباره رایزنی اخیر خود با دیپلمات‌های اروپایی و اصرار آنها به پیش بردن اسنپ‌بک نوشت: از جانب جمهوری اسلامی ایران، طرحی معقول و قابل اجرا را به همتایان اروپایی ارائه دادم تا از وقوع بحرانی غیرضروری و قابل اجتناب در روزهای آینده جلوگیری شود. با این حال به جای آنکه به محتوای این طرح پرداخته شود، ایران اکنون با مجموعه‌ای از بهانه‌ها و طفره‌روی‌های آشکار مواجه است؛ از جمله ادعای مضحکی مبنی بر اینکه وزارت امور خارجه، نماینده تمام ساختار سیاسی کشور نیست.

وزیر خارجه در ادامه نوشت: خوشحالم مکرون اذعان کرده که طرح پیشنهادی که ارائه داده‌ام، معقول است. اما او و جامعه جهانی باید بدانند که من از حمایت کامل تمامی ارکان جمهوری اسلامی ایران، از جمله شورای عالی امنیت ملی کشور، برخوردار هستم.

عراقچی همچنین اشاره کرد، شاید این دستگاه دیپلماسی اروپاست که در حاشیه قرار گرفته و بیش از آنکه اراده‌ای مستقل داشته باشد به بازیگری منفعل در برابر فشارهای واشنگتن و تل‌آویو بدل شده است.

در این میان نباید فراموش کرد که ایران اقدامات ملموسی برای اثبات حسن‌نیت خود انجام داده است: توافق با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی برای آغاز فصلی تازه از همکاری حتی پس از بمباران غیرقانونی تأسیسات هسته‌ای؛ و ارائه طرحی متوازن و عملیاتی که می‌تواند سریعاً اجرا شود. اما همان‌طور که عراقچی تأکید کرد، ایران نمی‌تواند تنها بازیگری باشد که بار اقدام را بر دوش می‌کشد.

ابعاد بین‌المللی این بحران نیز پیچیده‌تر از آن است که اروپا تصور می‌کند. شورای امنیت اکنون در برابر آزمونی تاریخی قرار دارد: قطعنامه پیشنهادی کره جنوبی با عدم رأی، اسنپ‌بک را به‌طور خودکار در نیمه‌شب ۲۸ سپتامبر فعال می‌کند. این سناریو به‌وضوح نشان می‌دهد که بحران ایران تنها یک مساله دوجانبه با اروپا یا آمریکا نیست بلکه آزمونی برای اعتبار شورای امنیت و کل نظام چندجانبه‌گرایی بین‌المللی است.

در این میان موضع روسیه نیز به روشنی در تضاد با تروئیکای اروپاست. مسکو نه‌تنها تلاش‌های سه کشور اروپایی را «غیرقانونی و تحریک‌آمیز» خوانده بلکه هشدار داده است که چنین مسیری می‌تواند، بحران بزرگی در حوزه انرژی هسته‌ای صلح‌آمیز ایران ایجاد کند. این موضع‌گیری نشان می‌دهد که تقابل غرب با ایران، با مقاومت دیگر قدرت‌ها روبه‌روست و تلاش برای اجماع جهانی علیه تهران عملاً شکست خورده است.

در نهایت، مسأله اصلی اینجاست: آیا اروپا می‌خواهد همچنان در سایه سیاست‌های واشنگتن و تل‌آویو حرکت کند و بحران را به نقطه انفجار بکشاند؟ یا حاضر است با پذیرش ابتکارات ایران و ورود به مسیر دیپلماسی واقعی، خطر را کاهش دهد؟ اگر انتخاب اول برگزیده شود نه‌تنها برجام بلکه اعتبار شورای امنیت و حتی منافع حیاتی اروپا در حوزه امنیت و انرژی به خطر خواهد افتاد. اگر انتخاب دوم صورت گیرد هنوز امکان بازگرداندن عقلانیت به این پرونده وجود دارد.

دیپلماسی

ایران اقدامات سیاسی و فشار غیرمنصفانه را نمی‌پذیرد

گفت‌وگوی تلفنی عراقچی با گروسی

رافائل گروسی مدیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی روز جمعه با سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران به‌صورت تلفنی گفت‌وگو کرد. طرفین در این مکالمه آخرین وضعیت توافق ایران و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، موضوع اسنپ‌بک و قطعنامه تداوم لغو تحریم‌ها در شورای امنیت سازمان ملل متحد را مورد بحث و بررسی قرار دادند. وزیر امور خارجه از تسلط فضای سیاسی بر نشست شورای حکام آژانس انتقاد و تأکید کرد که همکاری ایران با آژانس کاملاً فنی و در چارچوب مقررات بین‌المللی است. عراقچی همچنین خاطرنشان کرد که ایران به‌عنوان کشوری مسئولیت‌پذیر، همواره مسیر دیپلماسی و همکاری فنی را برای حل مسائل مربوط به برنامه هسته‌ای خود دنبال کرده است و هرگونه اقدام سیاسی و فشار غیرمنصفانه که می‌تواند به تشدید تنش‌ها منجر شود را نمی‌پذیرد. پیش‌تر و طی دیدار در قاهره، عراقچی به گروسی هشدار داد که «ما معتقدیم که آژانس بین‌المللی انرژی اتمی باید توجه داشته باشد که فشارهای غربی‌ها نباید بر روند تصمیم‌گیری‌های آن تأثیر بگذارد». او افزود: «آژانس باید ماهیت فنی و مستقل خودش را حفظ کند؛ برخی کشورها به دنبال سوءاستفاده از این نهاد هستند تا مسیر افزایش تنش با ایران را باز کنند.»

وزیر خارجه ایران مسئولیت آژانس و مدیرکل را در ایفای حرفه‌ای وظایف محوله یادآور شد و با انتقاد از ادعاهای بی‌اساس مندرج در گزارش اخیر آژانس در خصوص برنامه هسته‌ای ایران تاکید کرد، آژانس نباید اجازه دهد که اعتبار این نهاد دستخوش اغراض و فشارهای سیاسی برخی کشورهای عضو قرار گیرد. گفت‌وگوی عراقچی با گروسی درحالی صورت می‌گیرد که ایران پیش‌نویس ممنوعیت حمله به تأسیسات هسته‌ای را پس گرفت. دیپلمات‌های غربی به شرط فاش نشدن هویت‌شان به آسوشیتدپرس گفته‌اند، دولت این کشور تلاش کرده است با لابی سنگین پشت پرده مانع از تصویب پیش‌نویس قطعنامه‌ای شود که از سوی ایران با همکاری دیگر کشورها برای منع حملات به تأسیسات اتمی به شصت‌ونهمین نشست سالانه کنفرانس عمومی آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ارائه شد.

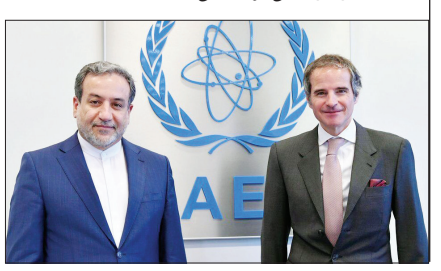

ویترین: تازه‌های نشر

آمریکا در خدمت صهیونیسم

آلیسون ویر در کتاب در برابر وجدان خویش به چگونگی بهره‌گیری از ایالات‌متحده در شکل‌گیری اسرائیل پرداخته است

متین بادی

روزنامه‌نگار

اشـغال فلسطین و تشکیل رژیم صهیونیستی به مهم‌ترین و پیچیده‌ترین مسأله تاریخ معاصر منطقه خاورمیانه بدل شده که نه تنها مناسبات سیاسی منطقه را تحت‌تأثیر خود قرار داده بلکه بازتابی گسـترده در سیاسـت جهانی و روابط میان قدرت‌های بزرگ داشته است. فهم دقیق ریشه‌های این مسأله، کلید درک بسیاری از تحولات پرتنش و پیچیده حال حاضر در خاورمیانه است.

دیدگاه اکثریت مردم و متخصصان تاریخ و سیاسـت بر این است که حمایت‌های سخاوتمندانه و پیاپی ایالات‌متحده از رژیم اسرائیل از این جهت است که رژیم، حامی و مدافع منافع آمریکا در خاورمیانه و خاور نزدیک است؛ دیدگاهی که درصدد توجیه سیاسـت‌های ایالات‌متحده در پیشگاه افکارعمومی این کشور و جهانیان است.

امـا واقعیت این اسـت که جریـان قدرتمنـدی از افراد و لابی‌های صهیونیستی، از همان ابتدا، ایالات‌متحده را به ابزاری برای دست‌یابی به آرمان‌ها و مقاصد خود بدل کردند. یافتن این حقیقت و دسـت‌یابی به درک درستی از وقایع به سفری دشوار و پرچالش بدل شده اسـت زیرا روایت‌های رسمی رسانه‌های غربی اغلب تصویری محدود، از پیش تعیین شده و جانب‌دارانه از تاریخ و سیاست رژیم صهیونیستی و روابط آن با آمریکا ارائه می‌دهند. کتاب «در برابر وجدان خویش» نوشـتهٔ آلیسون ویر تلاشـی در جهت بازنمایی این حقیقت مهم است. نویسنده در این اثر سعی کرده با بررسی اسناد، منابع و سیر رویدادهای ۱۵۰ سال گذشته، روایت وارونه رسانه‌های غرب از ریشه‌های روابط ایالات‌متحده و رژیم اسرائیل را به چالش بکشد و حقیقت پنهان این روابط را آشکار کند. نشر نی به تازگی این کتاب را با ترجمهٔ منصور آسیم منتشر کرده است.

خانم آلیسـون ویر، نویسـنده و کنش‌گر آمریکایی به دلیل نوشـته‌ها و فعالیت‌های خود پیرامون مسألهٔ فلسطین شناخته شده است. انتفاضهٔ دوم (قیام فلسطینیان سرزمین‌های اشغالی) در پاییز ۲۰۰۰ و یک‌جانبه بودن روایت‌های رسانه‌ای، کنجکاوی او به مسألهٔ فلسطین را برانگیخت و او را در مسیری برای کشف حقیقت قرار داد. ویر در پیش‌گفتار کتابش در این باره نوشـته اسـت: «... پس از چند ماه نظاره‌گری و پریشـانی روزافزون ناشـی از یافته‌هایم از سـیر وقایع منطقه و دریافت پنهان‌کاری رسـانه‌های آمریکا به این نتیجه رسیدم که باید ماهیت آن‌چه در جریان اسـت را شخصاً دریابم. از شغلم استعفا دادم و در قالب یک گزارشـگر آزاد به منطقه رفتم و در اوج قیام شخصاً به غزه و کرانهٔ باختری سـفر کردم». سـفری برای کشف حقیقت که در نهایت منجر به نـگارش کتاب «در برابر وجدان خویش» و تأسیس سازمان «اگر آمریکایی‌ها می‌دانستند» شد.

آلیسـون ویر در این اثر با دقت و وسـواس، روایت خود را نه هم‌سوی با روایت‌های رسـمی و کلیشه‌ای بلکه از دیدگاهی دقیق، مسـتند و منتقدانه ارائه می‌دهد و بسیاری از ابعاد پنهان این رویـداد بزرگ را به تصویر می‌کشـد. همیـن نکته باعث می‌شـود، این کتاب دریچه‌ای مهم و متفـاوت برای فهم بهتر روابط رژیم صهیونیستی و آمریکا باشد.

آلیسـون ویـر در قالب ۱۶ فصل نشـان می‌دهـد چگونه شکل‌گیری و گسترش اندیشهٔ صهیونیسـم و ریشه دواندن آن میان نخبگان سیاسـی، اقتصادی و دانشـگاهی ایالات‌متحده این کشـور را به ابزاری برای تحقق آرمان صهیونیستی «ایجاد سـرپناه ملّی یهودیان» در فلسطین بدل کرد. داستانی که در آن هر بازیگر، از رهبران سیاسـی گرفته تا لابی‌های صهیونیستی و سازمان‌های مخفی آن‌ها، مانند پاروشیم، نقش‌هایی کلیدی ایفا کردند و در عین حال، روایت غالب تاریخی اغلب تنها به بخشی از این پیچیدگی‌ها پرداخته است.

کتاب، صهیونیسـم سیاسـی را از همان روزهای آغازینش یعنی پس از «اولین کنگره صهیونیسم» در ۱۸۹۷ میلادی مورد مطالعه قرار می‌دهد. خانم آلیسون ویر با ارجاع به منابع و اسناد تاریخی نشـان می‌دهد چگونه سران و اندیشمندان صهیونیست از همان ابتدا به اهمیت ایالات‌متحده برای دست‌یابی به اهداف شوم خود پی برده و از همان زمان به‌دنبال کسب نفوذ و محبوبیت میـان یهودیان آمریکایی و سیاسـت‌مداران این کشـور بودند. تلاش‌هایی که به دسـت افرادی چون تئـودور هرتزل، جیکوب شـیف، لوئیس برندایس و بسیاری دیگر از یهودیان آمریکایی و بریتانیایی به ثمر نشست و نفوذی عمیق و قدرتی گسترده را در اختیار این گروه قرار داد.

یکی از ویژگی‌های برجستهٔ کتاب «در برابر وجدان خویش» سبک نگارش روشن و در عین حال مستند آن است که خواننده را به آسـانی با خود همراه می‌کند. آلیسون ویر توانسته با زبانی دقیق اما سـاده، موضوعی بسیار پیچیده و حساس را به شکلی قابل فهم و جذاب ارائه دهد به گونه‌ای که هم مخاطب عام و هم پژوهش‌گران حوزهٔ تاریخ و سیاست، بتوانند از آن بهره‌مند شوند. این تعادل میان عمق تحلیل و سادگی بیان، کتاب را از بسیاری آثار مشـابه متمایز می‌کند. در مجموع، کتاب «در برابر وجدان خویش» نه تنها یک اثر تاریخی بلکه یک کتاب تأثیرگذار است که پیش‌فرض‌های خواننده را به چالش می‌کشـد و او را دعوت می‌کند تا با دیدی نو به تاریخ بحران فلسطین بنگرد.

این کتاب برای افرادی نوشـته شـده که بـه دنبال درک عمیق‌تر و فراتر از روایت‌های رسمی و کلیشه‌ای درباره تاریخ شکل‌گیری صهیونیسم سیاسی و رژیم صهیونیستی هستند. هم‌چنین هر کسـی که بخواهد با نگاهی انتقادی و مسـتند، ابعاد پیچیده بحران فلسـطین و نقـش ایالات‌متحده را بهتر بشناسـد از خواندن این کتاب بهره‌مند خواهد شـد. به طور کلـی، این کتاب برای افرادی که تمایـل دارند فراتر از اخبار روزمره و تحلیل‌های سطحی به ریشه‌ها و پیامدهای تاریخی مساله فلسطین و ریشه‌های آن پی ببرند، جذاب خواهد بود. این اثر، فراتر از یک روایت تاریخی صرف، دعوتی اسـت به تفکر و بازاندیشی دربارهٔ آن‌چه شاید تا امروز نادیده گرفته شده یا به آن کم‌توجهی شده است. کتابی که خواننده را به بازخوانی تاریخ و سیاسـت‌های شکل‌گیری رژیم صهیونیستی تشویق می‌کند و دریچه‌ای تازه به درک پیچیدگی‌های مهم‌ترین بحران خاورمیانه پیش‌روی او می‌گذارد.

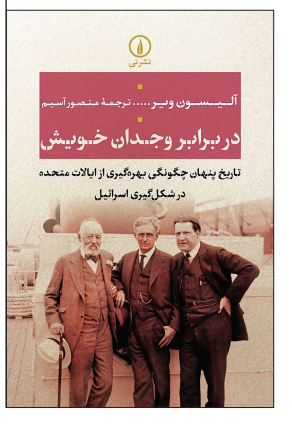

در برابر وجدان خویش
تاریخ پنهان چگونگی بهره‌گیری از ایالات متحده در شکل‌گیری اسرائیل
آلیسون ویر
ترجمهٔ منصور آسیم
نشر نی
۲۳۲ صفحه
۲۸۰ هزار تومان

نجات را احیا کنید

نامهٔ ۲۰ نویسندهٔ مشهور به رئیس‌جمهور فرانسه برای کمک به نویسندگان فلسطینی

۲۰ نویسـنده سرشناس از جمله آنی ارنو، عبدالرزاق گورنه و جی. ام. جی. لو کلزیو (۳ نویسـندهٔ برندهٔ نوبل ادبیات) و سالی رونی و ویت تان نگوین در نامه‌ای به امانوئل ماکرون، رئیس‌جمهور فرانسـه، خواسـتار از سـرگیری فوری برنامهٔ «پـوز» یا «مکث» برای تخلیهٔ نویسـندگان، هنرمندان و پژوهش‌گران فلسطینی از غزه شدند؛ برنامه‌ای که در آگوست گذشـته به دلیل اظهارنظر جنجالی یک دانشـجوی فلسطینی به حالت تعلیق درآمد. برنامهٔ «پاوز» از سـال ۲۰۱۷ ایجاد شـد تا ویزا و پشتیبانی نهـادی را برای صدها محقق و هنرمند در معرض خطر از مناطق جنگی در سراسر جهان، از جمله فلسطین، فراهم کند. نکتهٔ قابل توجه این است که این برنامه به چهره‌های فلسـطینی برندهٔ جایزه امکان خروج از غزه را می‌دهد و در عین حال ضامن حفظ حق بازگشت به فلسطین هم هست تا هر وقت خواستند، بتوانند برگردند و به کار خود ادامه دهند زیرا آنها با ویزای استعداد وارد فرانسه می‌شوند، نه به عنوان پناهنده.

در حالـی که ایـن برنامه مدتی اسـت تعلیق شـده، امضاکنندگان خواسـتار از سـرگیری این برنامه برای چهره‌های فلسطینی گرفتار در غزه شـده‌اند. تخلیه‌های مرتبط با غزه پـس از یک مورد که در آن یک دانشجوی پذیرفته شده در دانشگاه علوم سیاسی لیل به انتشار اظهارات یهودستیزانه متهم شد توسط دولت فرانسه متوقف شد و دو ماه پیش در ماه آگوسـت، وزیر امور خارجه فرانسه اعلام کرد هیچ نوع تخلیه‌ای از غزه تا اطلاع ثانوی انجام نخواهد شد. این تصمیم موجب شد بسیاری از متقاضیان تأیید شده و خانواده‌هایشان- که پیش‌تر توسط مؤسسه‌های فرانسوی پذیرفته شده بودند- در میان قحطی و بمباران سرگردان بمانند.

امضاکنندگان می‌نویسـند: «تعلیق یک برنامهٔ بشردوسـتانه بر اساس یک مورد مجازات جمعی است.» آن‌ها تأکید کرده‌اند، فرانسه باید به تعهدات انسان‌دوسـتانه خود پایبند باشد، آن هم در حالی که فلسـطینی‌ها با آن‌چه سـازمان ملل و تقریباً هر گروه بزرگ حقوق بشری در جهان به عنوان نسل‌کشی توصیف کرده‌اند، روبه‌رو هستند. در این نامه اسـتدلال شـده، برنامهٔ «پاوز» اگرچه محدود است اما هم‌چنان یکی از معدود شـریان‌های حیاتی موجود اسـت و نه تنها از افراد بلکه از زندگی فرهنگی و فکری فلسـطینی‌ها که با تخریب عمدی دانشـگاه‌ها، مدرسـه‌ها و مراکز فرهنگی تهدید می‌شـود، محافظت می‌کند. در درخواست از رئیس‌جمهور فرانسه آمده است: «این تعلیق برنامه‌های تخلیه بر اسـاس یک مورد پست نژادپرستانه در رسـانه‌های اجتماعی، نوعی مجازات جمعی در زمانی است که همهٔ امضاکنندگان کنوانسـیون‌های نسل‌کشی باید تمام تلاش خود را برای نجات فلسـطینی‌ها از نابودی انجام دهند و از همدستی در جنایات علیه بشریت خودداری کنند.» در این نامه که روز جمعه به دفتر مکرون ارسـال شد، آمده است: «ما به عنوان نویسنده، از شما می‌خواهیم هر چه سـریع‌تر این خط نجـات را احیا کنید و از دیگر سران کشورها بخواهید، برنامه‌های مشابهی ایجاد کنند.»

دیگر امضاکنندگان این نامه عبارتند از آلن داماسیو، ماتیاس اینارد، آن انرایـت، دیدیه ارییون، ایزابلا حماد، کاپکا کاسـابووا، کریم کتان، رشـید خالدی، نائومی کلایـن، دبورا لـوی، ادوارد لوئیس، ویت تان نگوین، مکس پورتر، لیلا سلیمانی و مادلین تین.

برنامهٔ «مکث» سال ۲۰۱۷ توسـط دولت فرانسه و کالج دو فرانس برای کمک به محققان، دانشمندان، روشن‌فکران و هنرمندان خارجی

گزارش تلویزیون

بازگشت به دوران مک‌کارتیسم

ترامپ، جیمی کیمل را هم پس از استیون کولبر حذف کرد

ای‌بی‌سی برنامه «جیمی کیمل لایو!» را به شکل نامحدود پس از اظهارات ایـن کمدین درباره چارلی کرک، حـذف کرد. دیمون لیندلوف، خالق سریال «لاست» اعلام کرد تا وقتی برنامه «جیمی کیمل لایو» به شبکه ای‌بی‌سی برنگردد با دیزنی همکاری نمی‌کند. شبکه ای‌بی‌سی متعلق به دیزنی است.

اوایل تابستان امسال برنامه استیون کولبر دیگر مجری شاخص آمریکایی و منتقد رئیس‌جمهور آمریکا هم با فشـار ترامپ از شبکه سی‌بی‌اس حذف شـد. او همزمان از تعطیلی برنامه کیمل در آینده نزدیک خبر داد و گفت: «من کاملاً خوشحالم که کولبر اخراج شد. اسـتعداد او حتی از رتبه‌بندی‌هایش هم کمتر بود. شـنیده‌ام جیمی کیمل نفر بعدی است. حتی از کولبر هم استعداد کمتری دارد!»

برنامه شـبانه «جیمی کیمل لایو!» که هر شـب ساعت ۱۱:۳۵ شب به وقت شرق آمریکا از شبکه ای‌بی‌سی پخش می‌شد و میزبان چهره‌های مشـهور از ورزشکاران، هنرمندان موسیقی، کمدین‌ها تا چهره‌های بشردوسـت بود و همراه بخش‌های کمدی و یک گروه زنده موسیقی اجرا می‌شـد «به طور نامحدود» از برنامه این شبکه حذف خواهد شد.

ای‌بی‌سـی دیزنی این خبر را پس از آن اعلام کرد که نکس استار میدیا یکی از بزرترین مالکان ایستگاه‌های تلویزیونی آمریکا پس از سخنان کیمل درباره قتل چارلی کرک، فعال محافظه‌کار، تصمیم به توقف این برنامه گرفت. نکس‌اسـتار چهارشنبه اعلام کرد به شدت به اظهـارات اخیر کیمل درباره قتل چارلی کـرک اعتراض دارد و این برنامه را با برنامه‌های دیگری در بازارهای وابسـته به ای‌بی‌سی جایگزین خواهد کرد.

دوشـنبه شب، کیمل در مونولوگ خود گفت که «دارودسته ماگا (حزب ترامپ) سـعی دارد از قتل کرک امتیاز سیاسی بگیرد. کرک که یک فعال مشهور محافظه‌کار و حامی ترامپ بود، هفته پیش در مناظره‌ای در دانشـگاه یوتا با شلیک گلوله کشته شد. سه روز بعد مقامات اعلام کردند که مظنون به تیراندازی را دستگیر کرده‌اند.

کیمل گفت: «ما در طول آخر هفته با دارودسـته ماگا که سـعی داشتند این بچه‌ای که چارلی کرک را کشته به چیزی غیر از خودشان نسـبت دهند، به پایین‌ترین سـطح خودمان رسیدیم». او همچنین پاسـخ رئیس‌جمهور ترامپ به سـؤال مطبوعات در مورد چگونگی سـوگواری برای مرگ کرک را پس از آنکه ترامپ به بحث سـاخت سـالن رقص جدید کاخ سـفید روی آورد به سخره گرفت. سریال «لاسـت» از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۰ در طول ۶ فصل از شبکه ای‌بی‌سی پخش می‌شـد. لیندلوف که برای خلق این سریال، حسابی شهرت دارد، نوشت: من از تعلیق دیروز شوکه، غمگین و خشمگین شدم و مشتاقانه منتظرم که به زودی لغو شود. اگر اینطور نباشد، نمی‌توانم با وجدان راحت برای شرکتی که آن را تحمیل کرده، کار کنم. وی در پایان نوشـت: فقط از خودتان بپرسید، آیا تفاوت بین نفرت‌پراکنی و

آنی ارنو

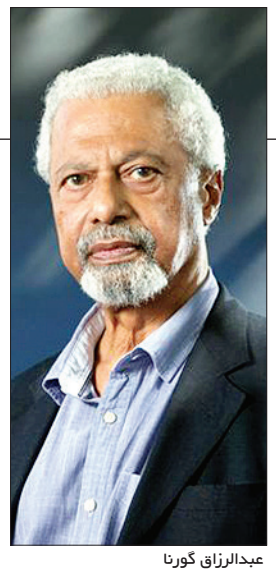
عبدالرزاق گورنا

سالی رونی

جی. ام. جی. لو کلزیو

که در شرایط اضطراری قرار می‌گیرند، راه‌اندازی شد. از آن زمان تاکنون از این برنامه برای ارائهٔ ویزای اســتعدادهای فرانسه و حمایت عملی از مردم اوکراین، سوریه، افغانستان و سایر کشورها استفاده شده است. از زمان آغاز جنگ غزه در اکتبر ۲۰۲۳ در مجموع ۳۱ هنرمند، نویســنده و دانشگاهی فلسطینی و خانواده‌های‌شان از طریق این برنامه در فرانسه پناه گرفته‌اند. ســه ماه پیش هم حدود ۱۸۰ نویسنده و سازمان ازجمله زیدی اســمیت، ایان مک‌یوون، راســل تی دیویس، حنیف قریشــی، فرانک کاترِل بویس و جورج مانبیو نامه‌ای امضا کرده‌اند که در آن اعلام شده، جنگ دولت اسرائیل در غزه نسل‌کشی است و خواستار آتش‌بس فوری شده‌اند.

شعر آلیس واکر برای غزه

آلیس واکر، نویســندهٔ معــروف آمریکایی و برندهٔ جایــزهٔ پولیتزر، تازه‌ترین ســروده خود را به مردم فلسطین اختصاص داد. او که یکی از هزاران نویسنده و شاعری است که در دو سال گذشته به حمایت قاطع از مردم غزه پرداخته‌اند، در تازه‌ترین شــعر خود جهان جاری در غزه را به «عیسای شکنجه شده» تشبیه کرد؛ تشبیهی که هم یادآور مظلومیت حضرت مسیح(ع) در تصلیب است و هم اشاره‌ای به زادگاه عیسی(ع) در فلسطین دارد.

واکر در صفحهٔ شخصی خود در شعری که عنوانش «اندوه» است، نوشته است:

فلسطین چیست؟
اگر نه عیسایی شکنجه شده و مصلوب؟
ذهنم آن‌قدر آموخته است که به همه گذشته پشت کند
او که می‌شناختی، تمام شد...

شاعر در این ســروده که نشانه‌ای از باورهای جمعیتی از مسیحیان دارد به مصلوب شــدن عیســی(ع) توســط قوم یهود اشــاره می‌کند. مسیحیان بر این باورند که حضرت عیسی توسط یهود به صلیب کشیده شــد اما به فرموده قرآن کریم، هنگامی که یهود بر آن جناب شــورید و تصمیم گرفت او را به قتل برساند، خدای تعالی او را از دست آنان نجات داد و به سوی خود بالا برد.

عنوان شعر نیز هنرمندانه انتخاب شــده است. مطابق روایت عهد جدید، عیســی(ع) را بعد از محاکمه توسط رومیان و یهودیان در حالی که صلیب خود را حمل می‌کرد به گلگتا بردند؛ مسیری را که طی کردند به‌صورت ســنتی «راه اندوه» می‌نامند، بعدها اصطلاح «صلیب حمل کردن» کم‌کم وارد ادبیات جهان شد؛ عبارتی که معنای حمل کردن ظلم و تنهایی در عین غربت را تداعی می‌کرد. واکر چندی پیش نیز با انتشار مطلبی در صفحهٔ شــخصی خود پس از آنکه کــودکان غزه مورد هدف رژیم صهیونیســتی قرار گرفتند، اقدامات اسرائیل در فلسطین را یادآور «دوران آپارتاید» و «برده‌داری» در غرب دانست. نویسنده رمان «رنگ ارغوانی» بارها به حمایت از مردم فلسطین پرداخته و نام او کنار هزاران نویسنده و شــاعر از سراسر جهان سال گذشتهف ذیل بیانیه‌ای آمد که تمامی جشنواره‌ها و جایزه‌های ادبی مرتبط با رژیم صهیونیستی را تحریم کردند؛ بیانیه‌ای که بازتاب بسیاری در عرصهٔ بین‌المللی داشت و سبب شد، پدیدآورندگان از کشورها و با زبان‌ها و آیین‌های مختلف به حمایت از آن برخیزند.

شوخی را می‌دانید. فکر می‌کنم هنوز هم می‌دانید!

به گزارش مهر، برندن کار، رئیس کمیســیون ارتباطات فدرال که اوایل پنج‌شنبه تهدید کرده بود علیه ای‌بی‌سی اقدام خواهد کرد پس از افشای تصمیم دیزنی با انتشار بیانیه‌ای «از نکس‌استار به خاطر انجام کار درســت» تشکر کرد و افزود: پخش‌کنندگان محلی وظیفه دارند به منافع عمومی خدمت کنند. اگرچه این ممکن است یک تصمیم بی‌سابقه باشد اما برای پخش‌کنندگان مهم است که برنامه‌های دیزنی که تشخیص می‌دهند از جامعه دور هستند را کنار بزنند. نکس‌استار در تلاش است تا یکی دیگر از مالکان بزرگ ایستگاه‌های تلویزیونی، یعنی شــرکت تگنا، را با قیمت ۶.۲ میلیــارد دلار بخرد. این معامله نیاز به تأیید کمیســیون ارتباطات فدرال (FCC) دارد. ســخنگوی این شــرکت از اظهار نظر درباره اینکه آیا این اخراج ربطی به معامله درحال انجام داشته یا خیر خودداری کرد.

نکس‌اســتار، مالک یا گرداننده ۳۲ ایســتگاه مختلف ای‌بی‌سی است و در بازارهایی از جمله نیواورلئان، سالت لیک سیتی و نشویل قوی است. با حذف این برنامه، رتبه‌بندی این شبکه کاهش می‌یابد و ای‌بی‌سی برای توجیه قیمت‌های فعلی برنامه برای تبلیغ‌کنندگان با مشکل مواجه خواهد شد. ای‌بی‌سی سال ۲۰۲۴ تقریباً ۷۶.۶ میلیون دلار از طریق تبلیغات «جیمی کیمل لایو» درآمد کسب کرد.

طرفداران آزادی بیان، برکناری کیمل را نگران‌کننده دانســتند. کریســتوفر انــدرز، مدیر بخش دموکراســی و فنــاوری اتحادیه آزادی‌هــای مدنی آمریــکا در بیانیــه‌ای گفــت: «جیمی کیمل جدیدترین هدف طرح غیرقانونی دولت ترامپ برای ساکت کردن منتقــدان و کنترل آنچه مردم آمریکا تماشــا می‌کنند و می‌خوانند، است. ای‌بی‌سی و بزرگ‌ترین مالک ایستگاه‌های وابسته به آن، با ترس از تهدیدها، با تعلیق نامحدود کیمل و لغو برنامه دقیقاً همان چیزی که رئیس FCC ترامپ می‌خواســت را به او دادند. این فراتر از مک‌کارتیسم است».

تصمیم دیزنی برای کنار گذاشتن کیمل از برنامه شبانه‌اش نشان می‌دهد، شــرکت‌های رسانه‌ای ســنتی در دورانی که کاخ سفید و کمیســیون ارتباطات فدرال با اظهارنظرها و واکنش‌های قانونی به گزارش‌های فردی حمله می‌کنند، چقدر وحشت‌زده شده‌اند. همه اینها پس از آن است که ترامپ در ماه‌های اخیر از هر دو شبکه خبری ای‌بی‌سی و CBS به دلیل نوع ویرایش مصاحبه با کامالا هریس در برنامه «۶۰ دقیقه» شکایت کرد. در هر دو مورد، شرکت‌ها موافقت کردند با وجود بی‌اســاس دانســتن این پرونده‌ها توسط کارشناسان غرامت چند میلیون دلاری بپردازند.

در دهه‌های پیش، مجریان برنامه‌های آخر شــب تفســیرهای خود را عموما ســنجیده‌تر منعکــس می‌کردند اما در ســال‌های اخیر که صحبت‌های داغ و طنز سیاســی موجــب جهت‌دهی و رتبه‌بندی در رسانه‌های اجتماعی شده این روند تغییر کرده است. به تازگی «برنامه آخر شب» استیون کولبر در CBS که پربیننده‌ترین برنامه‌های آخر شــب تلویزیــون بود و اظهارنظــر درباره آخرین عناوین خبری به‌ویژه ترامپ را دنبال می کرد هم با همین مشــکل مواجه شــد و پارامونت اعلام کرد این برنامه در ماه مه لغو می‌شود. درحالی که این شرکت به رکود تبلیغاتی اشاره کرد این احتمال وجود دارد که دیوید الیســون، رئیس جدیــد پارامونت، قصد دارد پایگاه محافظه‌کارتری را پوشش دهد. در همین حال ترامپ از لغو برنامه کیمل، ابراز خوشــحالی کرد و نوشت: «خبر خوب برای آمریکا: برنامه جیمی کیمل که با مشکل بیننده برخورد کرده بود، لغو شد. به ای‌بی‌ســی تبریک می‌گویم که بالأخره شهامت این کار را نشان داد. کیمل هیچ استعدادی ندارد و آمار تماشاگرانش حتی از برنامه کولبر هم بدتر بود، اگر چنین چیزی ممکن باشد. این باعث می‌شود که جیمی [فالن] و ست [مایرز]، دو بازنده دیگر، در شبکه اخبار جعلی ان‌بی‌ســی باقی بمانند. آمار بینندگان آنها هم وحشــتناک اســت. ان‌بی‌سی وارد عمل شو»! وی پس از حذف برنامه استیون کولبر گفته بود: منتظر حذف بقیه هستم!

دیدگاه: یادداشت سینمایی

عشق، هویت و زوال

تصویر آلزایمر در سینما

مهرزاد دانش
منتقد سینما

یک‌شــنبه ۳۰ شــهریور، روز جهانی آلزایمر اســت؛ مناسبتی که برای افزایش آگاهی عمومی در مورد بیماری آلزایمر و ســایر انواع زوال عقل، حمایت از افراد مبتلا و خانواده‌هایشان و نیز ترویج اقدامات سیاستی برای بهبود کیفیت زندگی این بیماران تدارک دیده شده است.

سینما یکی از بهترین مســیرهای پرداختن به این نوع پدیده‌هاست و از قضا درباره آلزایمر نیز فیلم‌های متعددی در سینمای جهان ساخته شده است که شاید سه عنوان از آنها از بقیه شــاخص‌تر و بهتر باشد: دور از او (سارا پولی، ۲۰۰۶)، هنوز آلیس (ریچارد گلتزر و واش وســتمورلند، ۲۰۱۴) و پدر (فلوریان زلر، ۲۰۲۰)

فیلم کانادایی دور از او که از یکی از داستان‌های آلیس مونرو اقتباس شده است، داستان زوج مسنی به نام‌های فیونا و گرانت را روایت می‌کند که پس از ســال‌ها زندگی مشترک با تشخیص بیماری آلزایمر فیونا مواجه می‌شوند. فیونا تصمیم می‌گیرد به یک مرکز مراقبت ویژه منتقل شود و در آنجا روابط عاطفی جدیدی شکل می‌گیرد که گرانت را با چالش‌های احساســی عمیقی روبــه‌رو می‌کند. در فیلم آمریکایی هنوز آلیس، داستان آلیس هوولند، استاد برجسته زبان‌شناسی در دانشگاه کلمبیا دنبال می‌شود که در ۵۰ ســالگی به آلزایمر زودرس مبتلا می‌شود. فیلم به تأثیر این بیماری بــر زندگی حرفه‌ای، خانوادگی و هویت شخصی آلیس می‌پردازد. فیلم بریتانیایی /فرانسوی پدر نیز داستان آنتونی، مرد مســنی با بازی آنتونی هاپکینز را روایت می‌کند که با زوال عقل و آلزایمر دست‌وپنجه نرم می‌کند. داستان از دیدگاه آنتونی روایت می‌شود و مخاطب را در سردرگمی و آشفتگی ذهنی او شریک می‌سازد، در حالی که دخترش (با بازی اولیویا کلمن) تلاش می‌کند از او مراقبت کند.

همان‌طور که از خلاصه داســتان هر یک از این فیلم‌ها مشخص است هر کدام از زاویه‌ای متفاوت به پدیده آلزایمر نگریسته‌اند. در فیلم اول، تلاش برای بقای عشقی پایدار و دشواری‌های مراقبت از عزیزی که به تدریج خاطراتش را از دست می‌دهد، انجام می‌شود و در نهایت وفاداری و ایثار در راه این عزیز حتی در جنبه‌های عاطفی شکل می‌گیرد. در فیلم دوم، اهمیت هویــت و مبارزه برای حفظ خود در برابر از دســت دادن حافظه یادآوری می‌شود و در سومین فیلم به تأثیر عمیق آلزایمر بــر بیمار و اطرافیانش با تأکید بر سردرگمی و از دست دادن واقعیت پرداخته می‌شود. در واقع هر سه فیلم به جنبه‌های مختلف آلزایمر می‌پردازند؛ دور از او بر روابط عاطفی، هنوز آلیس بر هویت شخصی و پدر بر تجربه ذهنی بیمار تمرکز دارند. هر کدام از این سه اثر با سبک روایی و احساسی خاص خود، درک عمیقی از این بیماری را به اشتراک می‌گذارند. مثلا در دور از او، داستان از دیدگاه هر دو شــخصیت اصلی (فیونا و گرانت) روایت می‌شــود، با تمرکز بر دیدگاه همســر بیمار و چالش‌های او در پذیرش تغییرات فیونا. ایــن روایت، رویکردی آرام، شاعرانه و احساسی دارد که بر روابط عاشقانه و فداکاری تمرکز می‌کند. اما در هنوز آلیس، روایت که سبکی خطی و دراماتیک دارد و بر پیشرفت بیماری و تأثیر آن بر هویت و حرفه بیمار متمرکز است، عمدتاً از دیدگاه بیمار (آلیس) است و تجربه شــخصی و درونی او از پیشرفت بیماری را نشــان می‌دهد. پدر هم روایــت منحصربه‌فردی از دیدگاه بیمار (آنتونی) دارد که با ســاختار غیرخطی و فضای گاه سورئالیســتی، مخاطب را در سردرگمی ذهنی بیمار غرق می‌کند.

محیط و زمینه فرهنگی در هر سه فیلم نیز از هم متمایز اســت. در دور از او، ماجرا در محیطی کانادایی با فضایی سرد و زمستانی روایت می‌شود که به حس انزوا می‌افزاید. در هنوز آلیس، داستان در محیطی شهری و دانشگاهی در آمریکا رخ می‌دهــد و به چالش‌های حرفه‌ای و اجتماعی می‌پردازد و در پدر با محیطی اروپایی مواجه هســتیم که با تمرکز بر فضای داخلی آپارتمان، حس محصور شــدن در ذهن بیمار را تقویت می‌کند.

هر ســه فیلم در نمایش تأثیر عمیق آلزایمر بر زندگی افراد و خانواده‌هایشــان مشــترکند اما زاویه دید، سبک روایــت و تمرکــز احساســی آنها متفاوت اســت. دور از او عاشــقانه و تأمل‌برانگیز، هنوز آلیس شــخصی و هویت‌محور و پدر روان‌شــناختی و تجربی اســت. این تفاوت‌ها باعث می‌شود هر فیلم تجربه‌ای منحصربه‌فرد از مواجهه با آلزایمر ارائه دهد.

در ســینمای ایران نیز موضوع آلزایمــر کم‌وبیش مورد توجه بوده است. گاهی این پدیده از زاویه فراموشی ناشی از یک حادثه نگریسته شده است؛ مثل فیلم گل یخ ساخته کیومــرث پوراحمد و یــا فیلم آلزایمر ســاخته احمدرضا معتمدی. اما اغلب آلزایمــر به‌عنوان یکی از عوارض بعد از میانســالی در فیلم‌ها مطرح شــده اســت که مهم‌ترین عناوین در این زمینه، فیلم‌هــای کفش‌هایم کو (کیومرث پوراحمد، ۱۳۹۴)، عزیز (مجــد توکلی، ۱۴۰۲) و آغوش باز (بهروز شــعیبی، ۱۴۰۲) هســتند. با این حال شاید به یادماندنی‌ترین، بهتریــن و تأثربرانگیزترین تصویر آلزایمر در ســینمای ایران، تصویر آن پیرمرد ناتوان باشد که دیگر پسرش را نمی‌شناخت اما پسرش به استناد اینکه او پدرش را می‌شناسد به پایش ماند: جدایی نادر از سیمین.

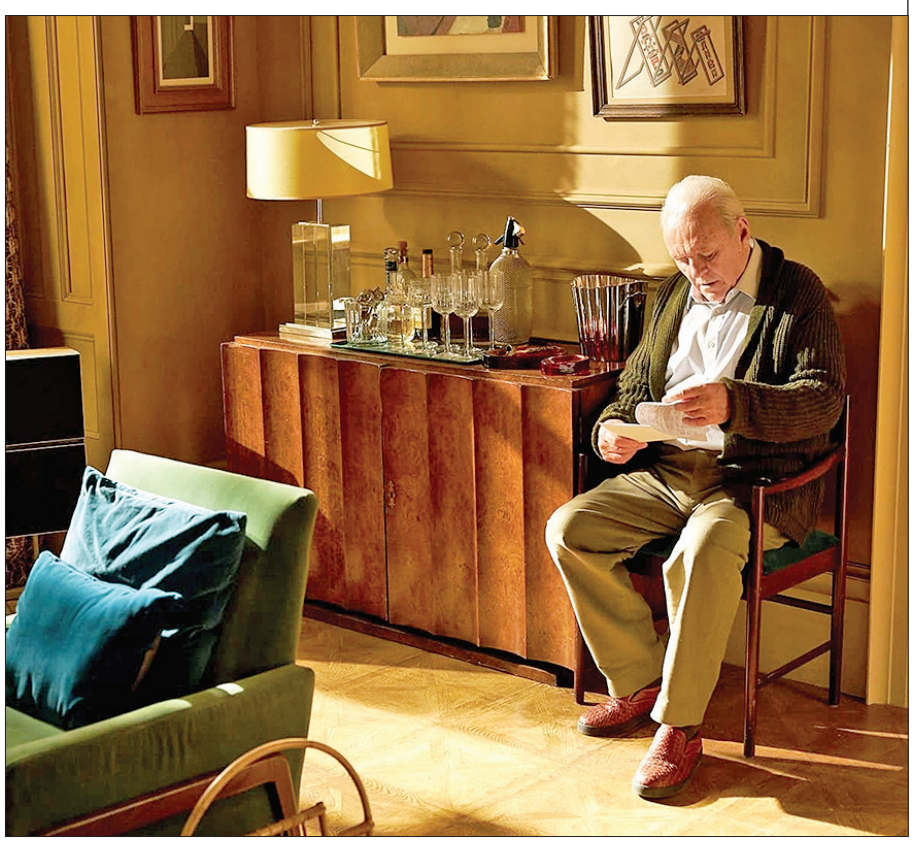

دیدگاه: یادداشت اقتصادی

پس رفتن با جمع

هفته پر افت‌وخیز در بورس تهران چگونه رقم خورد؟

نسرین خدادادی

گروه اقتصاد

بازارهای مالی و کالایی در هفته گذشته با روندی پرنوسان همراه بودند. بورس تهران پس از آنکه شـاخص کل تا سطح دو میلیون و ۶۹۶ هزارواحدی پیشـروی کرد، بار دیگر تحت فشـار عرضه عقب نشسـت و حتی کانال دو میلیون و ۶۰۰ هزارواحدی را نیز از دسـت داد؛ موضوعی که ریشه در نبود محرک‌های بنیادین و تداوم ریسک‌های سیستماتیک اقتصاد کلان دارد. معـاملات بورس تهـران در دو روز ابتدایی هفته گذشته با رشد شاخص‌های سهامی پیگیری شد. در معاملات روز دوشـنبه، شاخص کل بورس در معاملات صبحگاهی تا سطح دو میلیون و ۶۹۶ هزارواحدی پیشروی کرد و پس از آن با عقب‌نشینی از قله روزانه همراه شد؛ به‌گونه‌ای که در پایان بازار آن روز، نماگر اصلی بازار سهام کل مسیری که پیموده بود را به عقب بازگشـت. از همان روز مشخص بود که بازار روز سه‌شنبه نزولی خواهد بود و همین سناریو نیز رنگ واقعیت به خود گرفت و در روز سه‌شنبه، شاخص با افت ۱/۷۶ درصدی همراه شد. در آخرین روز هفته هم شاخص کل با افت ۱/۴۴ درصدی همراه شد تا روند نزولی شاخص کل ادامه‌دار باشد. شـاخص کل بورس تهران که در معاملات هشتم شهریورماه کـف دو میلیون و ۳۹۵ هزارواحـدی را لمس کرده بود؛ طی روزهای بعد با اتکا به ارزندگی نسبی سهام توانست، بخشی از افت‌های پیشین را جبران کند. این روند صعودی تا معاملات روز دوشـنبه این هفته ادامه یافت و نماگر اصلی بازار سرمایه را به سـطح دو میلیون و ۶۹۶ هزار واحد رساند. با این حال رشـد اخیر بیش از آنکه نشـانه‌ای از آغاز یک مسـیر پایدار باشد، بازتاب واکنش طبیعی بازار به کاهش‌های قبلی ارزیابی می‌شود. در روزهای اخیر بار دیگر فشار عرضه بر تقاضا غلبه کرده و شاخص کل ضمن عقب‌نشـینی، کانال دو میلیون و ۶۰۰ هزارواحدی را نیز از دسـت داده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد، مهم‌ترین دلیل این بازگشـت به مسیر نزولی، فقدان محرک‌های بنیادین در بازار سهام است. درحالی که ارزندگی قیمت‌ها توانست در مقطع کوتاهی زمینه‌ساز رشد شود؛ نبود عوامل اقتصادی تازه که بتواند پشـتوانه ادامه صعود را فراهم آورد، موجب شد جریان معاملات دوباره تحت تاثیر احتیاط سـرمایه‌گذاران قرار گیرد. کارشناسـان معتقدند در شرایطی که چشم‌انداز متغیرهایی چون نرخ ارز، سیاست‌های مالی و بودجه‌ای دولت و سطح نرخ بهره همچنان مبهم است، بازار سـهام توان حرکت در یک روند باثبات را نخواهد داشـت. از همیـن‌رو نوسـانات اخیر را باید واکنش‌هـای مقطعی به ارزندگی نسبی یا فشـار فروش دانست و نباید آن را آغاز یک رونـد صعودی جدید تلقی کرد. به نظر می‌رسـد تا زمانی که موتورهای بنیادی رشـد بازار روشـن نشـوند، شاخص کل همچنان در معرض رفـت و برگشـت‌های کوتاه‌مدت باقی خواهد ماند. بورس تهران در دو سال اخیر نتوانسته در قامت بازاری کارآمد برای سـرمایه‌گذاران ظاهر شود. اقتصاد ایران طی دو سـال اخیر در فضایی از عـدم قطعیت مزمن حرکت کرده اسـت. سیاست‌های کلان اقتصادی از نرخ ارز گرفته تا بودجه دولت، چشم‌انداز روشـنی ندارند و فعالان اقتصادی نمی‌توانند بر اسـاس داده‌های باثبات تصمیم‌گیری کنند. این بی‌ثباتی ساختاری موجب شـده، اعتماد به سودآوری پایدار شرکت‌ها تضعیف شود و در نتیجه، جذابیت بورس در مقایسه با سـایر بازارها کاهش یابد. افزون بر این، تحولات سیاست خارجی و چشم‌انداز نامشخص روابط بین‌المللی نیز بر شدت این ریسک‌ها افزوده است. هر خبر یا سیگنال مثبت و منفی در حوزه دیپلماسـی به‌سـرعت بر انتظارات سـرمایه‌گذاران اثر می‌گذارد و نوسـانات کوتاه‌مدت را رقم می‌زند؛ اما چون این تحولات بـه چارچوب پایدار و قطعی نمی‌رسـند؛ توان شـکل‌دهی به یک روند صعـودی بلندمـدت را ندارند. به بیان دیگر، بازار سـهام در دو سـال اخیر بیش از آنکه اسیر ضعف‌های درونی باشد، قربانی فضای پرابهام کلان اقتصادی و سیاسی بوده است. همین شرایط سبب شده سرمایه‌گذاران، بورس را بازاری پرریسک‌تر از سایر گزینه‌ها بدانند و بخشی از نقدینگی خود را به سمت دارایی‌های امن‌تر منتقل کنند.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی واراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۶۳۱۶۰۳۰۰۴۸۱۰ و ۱۴۰۶۳۱۶۰۳۰۰۴۸۱۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۸ موضوع پرونده کلاسه شماره – ۴۰۴/۲۶۸ – ۱۴۰۳/۵۰۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کنگاور تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای حسن خزائی به شناسنامه شماره ۹ کد ملی ۳۳۰۹۸۳۸۵۱۱صادره کنگاور فرزند اسمعیل مبنی بر صدور سند مالکیت در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۵ / ۳۵۹۲۴ مترمربع، پلاک ثبتی ۳۴ – اصلی بخش ۹ واقع کنگاور اراضی روستای دهنو تائید و خریداری از مالک رسمی آقای عزت اله و گل اندام فیروز آبادی و محمد مراد خزایی و آقای احسان ایرجی به شناسنامه شماره ۳۳۰۰۷۵۵۳۱ کدملی ۳۳۰۰۰۷۵۵۳۱ صادره کنگاور فرزند محمد علی مبنی بر صدور سند مالکیت درششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۱ . ۷۰۷ متر مربع، پلاک ثبتی ۴۸ – اصلی بخش ۹ واقع کنگاور اراضی روستای قره گزلوی سفلی تائید و خریداری از مالک رسمی آقای محمد عرب باباقوری محرز گردیده است. لذابه منظور اطلاع عموم مراتب دردو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم وپس از اخذرسید، ظرف مدت یک ماه ازتاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایندبدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

طاهر تیما – رئیس ثبت اسناد و املاک

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۴/۰۶/۱۱ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۴/۰۶/۲۹

حمله به فکر

چه کسانی دشمن مؤسسه نیاوران هستند؟

جمشید پیش‌قدم

گروه اقتصاد

«حلقه نیـاوران»، «مکتـب نیـاوران»، «جوخه مرگ کارگران»، «اتاق فکر سرمایه‌داران»، «پاتوق نیاورانی‌ها» و مانند اینها تنها بخشـی از برچسب‌های توهین‌آمیزی است که برخی از بازماندگان حزب توده و منتقدان به اقتصاددانان مدافـع اقتصـاد آزاد نسـبت می‌دهند. این اتهامـات ناروا معمولاً از سـوی افرادی مطرح می‌شود که یا با علم اقتصاد آشـنایی کافی ندارند یـا به دلایل ایدئولوژیـک بـا سیاسـت‌های اقتصاد آزاد مخالف‌اند. از نظر این افراد، گروهی از اقتصاددانان ایرانی که به سیاسـت‌های بازار آزاد باور دارند، هسـته اصلی بـه اصطلاح «مکتـب نیـاوران» یـا «حلقـه نیاوران» را تشکیل می‌دهند.

به‌طور مشـخص، یوسـفعلی اباذری، استاد چپ‌گرای دانشکده جامعه‌شناسـی دانشـگاه تهران، افرادی ماننـد محمـد طبیبیان، مسـعود نیلی، علینقی مشایخی و مسـعود روغنی‌زنجانی را اعضای این حلقه می‌دانـد. اباذری حتی موسـی غنی‌نژاد را نیـز جزو این گروه معرفی کرده است، در حالی که دکتر غنی‌نژاد هیچ‌گاه در مؤسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی فعالیت یا تدریس نداشـته اسـت. اباذری معتقد اسـت که این افـراد در دو دهه ابتدایی پس از انقلاب ۱۳۵۷ با حضور در سازمان برنامه و بودجه، مسئولیت تدوین برنامه‌های اول تا سوم توسعه کشور را بر عهده داشتند و سیاسـت‌های تعدیل ساختاری و خصوصی‌سازی را برای اقتصاد ایران پیشنهاد کردند. این گروه همچنین چندین نهاد آموزشـی و دانشـگاهی را با هدف تربیت نیروهای اجرایی و فکـری معتقد به اصـول اقتصاد بـازار آزاد در حوزه‌های مدیریت و اقتصاد تأسـیس کردند. نام «مکتب نیاوران» از یکی از این نهادها، یعنی مؤسسـه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی، که به‌طور غیررسـمی به «مؤسسـه نیاوران» شهرت دارد، گرفته شده است. اما چرا نام مؤسسه عالـی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی بار دیگر در کانون توجه قرار گرفته است؟

اخیـراً فیلمـی آشـوبناک و غیرواقعی در شـبکه‌های اجتماعی منتشر شـده که «حلقه نیاوران» را به‌عنوان اتاق فکر مخفی اقتصـاد ایران معرفی می‌کند. این ادعا در حالی مطرح شـده که بیش از ۱۰ سـال از آخرین حضور مسعود نیلی در دولت و بیش از ۳۰ سـال از آخرین فعالیت مسعود روغنی‌زنجانی و محمد طبیبیان در مناصب دولتی می‌گذرد.

همچنین موسی غنی‌نژاد هیچ‌گاه سمتی در دولت نداشته و علینقی مشـایخی نیز جز فعالیت دانشگاهی، هیچ نقش دولتی نداشته است. نسبت‌های ناروا به اقتصاددانان مدافع اقتصاد آزاد مانند آنچـه با عنوان «حلقه نیاوران» یا عناوین مشـابه مطرح می‌شود، ریشه در عوامل متعددی دارد که در بسـتر تاریخی، سیاسـی و اجتماعی ایران شکل گرفته‌اند. یکـی از دلایل اصلی، تقابل ایدئولوژیک میان چپ‌گرایان و طرفداران اقتصاد بازار آزاد است.

پـس از انـقلاب ۱۳۵۷ گفتمان چپ‌گرایانـه، که متأثر از ایدئولوژی‌های سوسیالیسـتی و ضدسـرمایه‌داری بود، در بخش‌هایی از جامعه و نخبگان سیاسـی ریشـه دواند. اقتصاددانانی مانند محمد طبیبیان، مسـعود نیلی و موسی غنی‌نژاد، که از سیاسـت‌های بازار آزاد و خصوصی‌سـازی حمایـت می‌کردند، به دلیل تعارض با ایـن گفتمان، هدف انتقادات شـدید قرار گرفتند. چپ‌گرایان این سیاسـت‌ها را عامـل نابرابری، فقر و وابسـتگی به غرب می‌دانسـتند و اقتصاددانـان مدافـع بـازار آزاد را به‌عنـوان نمایندگان سرمایه‌داری و لیبرالیسم اقتصادی مورد حمله قرار می‌دادند.

این تقابل، به‌ویژه در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ که فضای سیاسی ایران به شـدت دوقطبی بود، به خلق برچسـب‌هایی مانند «جوخه مرگ کارگران» یا «اتاق فکر سـرمایه‌داران» منجر شـد. دلیل دیگر، سـوءتفاهم و برداشـت نادرست از علم اقتصاد در میان برخی منتقدان اسـت. بسیاری از منتقدان، به‌ویژه در طیف‌های چپ‌گرا یا پوپولیسـت، سیاسـت‌های تعدیل سـاختاری و خصوصی‌سازی را بدون در نظر گرفتن پیچیدگی‌هـای اقتصاد ایـران و محدودیت‌های موجود در آن زمان به‌عنـوان خیانت یا توطئه علیه منافع ملی تفسـیر کردند. این سیاسـت‌ها در شرایطی اجرا شـدند که ایران با چالش‌هایـی مانند پیامدهای جنگ، تحریم‌های بین‌المللی و اقتصاد متمرکز دولتی، دست‌وپنجه نرم می‌کرد. منتقدان، به‌جای نقد علمی و مبتنی بر شـواهد، به حملات شخصی و برچسـب‌زنی روی آوردند و اقتصاددانانـی مانند نیلی و طبیبیان را مسـئول مشـکلات اقتصادی معرفی کردند، در حالی که این افراد اغلب نقش مشورتی داشتند و تصمیم‌گیر نهایی نبودند. عامل سـوم، نقش نهادهایی مانند مؤسسـه عالـی آموزش و پژوهش مدیریـت و برنامه‌ریزی در تربیت نیروهای متخصص است.

ایـن مؤسسـه، که بـا تلاش اقتصاددانانـی ماننـد طبیبیـان، مشـایخی و نیلی تقویت شـد، به مرکزی بـرای آمـوزش اقتصاد و مدیریت مبتنی بـر اصول علمی و بازار آزاد تبدیل شـد. این موضوع برای برخی گروه‌های سیاسـی که به اقتصاد دولتی یا ایدئولوژی‌محور باور داشـتند، تهدید تلقی شد. در نتیجه این مؤسسـه و افراد مرتبط با آن به‌عنـوان «اتاق فکر مخفی» یـا «پاتـوق نیاورانی‌هـا» مورد انتقـاد قرار گرفتنـد، در حالی که فعالیت‌های این مؤسسـه عمدتاً شـفاف و در راسـتای آموزش و پژوهش بود. عامل چهارم، فضای سیاسـی و رسـانه‌ای ایران است که مستعد شـایعه‌پراکنی و تئوری‌های توطئه است. انتشار فیلم‌ها و محتواهای اخیر در شبکه‌های اجتماعی که «حلقه نیاوران» را به‌عنوان اتاق فکر مخفی معرفی می‌کنند، نمونه‌ای از این فضاسـت. ایـن روایت‌ها بـا بزرگ‌نمایی و تحریف واقعیت، به‌ویژه در نبود گفت‌وگوی علمی و شفاف، به‌راحتی در میان افکار عمومی جا می‌افتند. این در حالی اسـت که بسـیاری از اقتصاددانان مورد اشاره سال‌هاست در مناصب دولتی حضـور ندارند و نقش آنها در سیاسـت‌گذاری‌های اخیر ناچیز یا صفر بوده است. در نهایت، فقدان گفت‌وگوی سازنده و علمی در فضای عمومی ایران به این مشکل دامن زده اسـت. به جای نقد دقیق و مبتنی بر استدلال، بسیاری از انتقـادات به اقتصاددانان به‌صورت حملات شـخصی یا اتهامات غیرمسـتند مطرح می‌شـود. ایـن رویکرد اگرچه به تخریب وجهـه افرادی مانند غنی‌نـژاد، نیلی یا طبیبیان منجر نشـده اما مانع شـکل‌گیری بحث‌های علمی درباره سیاسـت‌های اقتصادی شده اسـت. در نتیجه نسبت‌های ناروا به دانشـمندان اقتصاد بیش از آنکه ریشـه در واقعیت داشـته باشد، محصول فضای دوقطبی، سوءتفاهم و فقدان گفت‌وگوی مبتنی بر عقلانیت است.

دیدگاه: تحلیل اقتصادی

چابهار در منگنه

آمریکا چرا معافیت تحریمی هند را لغو کرد؟

مهتا معرفت

گروه اقتصاد

امیدی به ترمیم رابطه ایران و آمریکا نبود اما فکر نمی‌کردیم زمانی ممکن اسـت رابطه آمریکا و هند به هم بخورد و در این میان حلقه تحریم ایران تنگ‌تر شود. اما ماجرا چیست؟ وزارت امور خارجه آمریکا اخیرا اعلام کرده که معافیت تحریمی صادر شده برای هند در سال ۲۰۱۸ برای فعالیت در بندر چابهار ایران با هدف اعمال «فشـار حداکثری» علیه ایران لغو شده است. معنی این سیاست چیست و چه اثری بر اقتصاد ایران دارد؟

معافیت تحریمی هند در سـال ۲۰۱۸ صادر شـد تا هند و دیگر کشـورها بتوانند بدون ترس از تحریم‌های ثانویه آمریکا در توسعه بندر چابهار و خطوط ریلی مرتبط با آن برای کمک به بازسازی افغانستان مشارکت کنند. اما اکنون با لغو آن، هر فرد یا شرکتی که در عملیات بندر چابهار دخیل باشد، ممکن اسـت با تحریم‌های مالی و حقوقی آمریکا روبه‌رو شود. این تصمیم مسـتقیماً هند را هدف قرار می‌دهد زیرا شرکت دولتی هند از سـال ۲۰۱۸ مدیریت ترمینال شهید بهشتی را بر عهده دارد و اخیراً قراردادی ۱۰ سـاله با ایران امضا کرده که شامل سرمایه‌گذاری ۱۲۰ میلیون دلاری و خط اعتباری ۲۵۰ میلیون دلاری برای توسـعه زیرساخت‌هاسـت. معنی این سیاست در چارچوب گسـترده‌تر «فشـار حداکثری» تشدید انزوای اقتصادی ایران اسـت. دلیل اصلی لغو معافیت، تغییر شرایط ژئوپلیتیک اسـت: در سـال ۲۰۱۸ معافیت بـه دلیل اهمیت چابهار برای دولت منتخب افغانستان توجیه می‌شد اما پس از سقوط کابل در سال ۲۰۲۱ و بازگشت طالبان، واشنگتن معتقد است این بندر دیگر به جای کمک به بازسازی به ایران خطوط تجاری جدیدی می‌دهد و درآمدهای تحریم‌گریز ایجاد می‌کند. علاوه بر این، این اقدام با دستور اجرایی ترامپ در فوریه ۲۰۲۵ همخوانی دارد که بر «فشار اقتصادی حداکثری» علیه تهران تأکید دارد. در واقع این سیاست نه تنها ایران را هدف می‌گیرد بلکه هند را وادار به انتخاب میان روابط استراتژیک با آمریکا و منافع اقتصادی در ایران کرده و تنش‌های تجاری دو کشـور را هم تشدید می‌کند.

بندر چابهار، واقع در خلیـج عمان و ۱۷۰ کیلومتری بندر گوادر پاکستان، می‌توانست به عنوان دروازه‌ای برای صادرات ایران به هند، افغانستان و آسیای مرکزی عمل کند و بخشی از کریدور حمل‌ونقل بین‌المللی شمال–جنوب باشد. مسیری که زمان حمل کالا از هند به اروپا را از ۴۵ روز به ۲۵ روز کاهش می‌دهد. از زمان مدیریت هندی‌ها، بندر بیش از ۸ میلیون تن کالا جابه‌جا کرده و ظرفیت آن افزایش قابل توجهی یافته بود.

اکنون خروج احتمالی هند، توسـعه این بنـدر را متوقف می‌کنـد، سـرمایه‌گذاری‌های خارجی را کاهـش می‌دهد و درآمدهای گمرکی و ترانزیتی ایران را کم می‌کند. این سیاست اقتصاد ایران را بیشـتر به سمت تجارت غیررسمی و دور زدن تحریم‌ها سـوق می‌دهد که هزینه‌های بالاتر و ریسـک‌های بیشـتر را به دنبال دارد. هند اعلام کرده کـه تمام گام‌ها برای حفاظت از منافع ملی را برمی‌دارد اما این معافیت لغو شـده، ایران را در انزوای عمیق‌تری قرار می‌دهد و روابط تهران–دهلی را هم تحت فشار می‌گذارد.

تب لبوبو

عروسک زشت لبوبو
چگونه به یک ترند پرهزینه در ایران تبدیل شد؟

گروه اجتماعی: لبوبو؛ این عروسک که اولین بار در سال ۲۰۱۵ توسط کاسینگ لونگ هنرمند هنگ‌کنگی خلق شد ابتدا در چین سپس شرق آسیا و اروپا فراگیر شد. اما ورود چندماهه‌اش به بازار ایران، موجی به راه انداخت که ابعاد آن به‌مراتب بزرگ‌تر از یک سرگرمی ساده بود. در عرض چند ماه بیش از یک میلیون نسخه لبوبو در ایران به فروش رفت و مجموع هزینه‌ای که ایرانی‌ها صرف این عروسک کردند از ۸۰۰ میلیارد تومان فراتر رفت. گرایش به لبوبو از اردیبهشت‌ماه آغاز شد، زمانی که تصاویر این عروسک با دندان‌های تیز و چشم‌های درشت در شبکه‌های اجتماعی دست‌به‌دست می‌شد. قیمت آن در بازار ایران بین ۷۲۰ هزار تا یک‌ونیم میلیون تومان متغیر بود و حتی مدل‌های تقلبی آن با قیمت‌های بالاتری عرضه می‌شدند. در حالی که نسخه‌های اصلی در وب‌سایت‌های خارجی گاه چندین برابر گران‌تر هستند اما تب و تاب خرید در ایران به‌قدری بود که افراد برای نمایش آن در فضای مجازی، سر از پا نمی‌شناختند. حضور سلبریتی‌ها و اینفلوئنسرها، عرضه محدود و بسته‌بندی «شانسی» که خریدار نمی‌داند، کدام مدل را دریافت خواهد کرد، هیجان و حس «کالای کمیاب» را در ذهن مخاطب تقویت می‌کرد. نگاه اقتصاددانان و فعالان صنعت اسباب‌بازی به این پدیده متفاوت بود. علی هاشمی، کارشناس صنعت اسباب‌بازی، لبوبو را محصولی «موفق و بی‌ضرر در بازاریابی» توصیف می‌کند و معتقد است که استفاده هوشمندانه از تبلیغات مجازی و جهانی می‌تواند، الگویی برای ارتقای صنعت داخلی باشد. او بر این باور است که به جای نگرانی صرف درباره نفوذ فرهنگی یا خروج ارز باید از استراتژی‌های بازاریابی بهره گرفت و با کنترل واردات، فرصت‌های اقتصادی ایجاد کرد. در مقابل محمدعلی رئیس‌دانا، کارشناس فرهنگی، این موج را نتیجه نفوذ فرهنگی- اقتصادی می‌داند و هشدار می‌دهد که پذیرش چشم‌بسته ترندهای خارجی، سبک زندگی مصرف‌گرایانه را ترویج می‌کند و تولید داخلی را کنار می‌زند.

ریشه‌های جهانی یک ترند

برای فهم چرایی محبوبیت لبوبو در ایران باید به روند جهانی این برند نگاهی انداخت. شرکت چینی Pop Mart از سال ۲۰۱۶ با معرفی سری «هیولاها» و شخصیت لبوبو، بازار اسباب‌بازی بزرگسالان و کلکسیونرها را هدف گرفت. گزارش‌های آماری سال ۲۰۲۵ نشان می‌دهد که فقط در نیمه اول این سال، مجموعه «هیولاها» بیش از ۶۷۷ میلیون دلار درآمد داشته است؛ رقمی که از کل درآمد این مجموعه در سال ۲۰۲۴ فراتر می‌رود. روزنامه Entrepreneur نیز به نقل از مدیرعامل Pop Mart نوشت که فروش لبوبو در نیمه اول سال ۲۰۲۵ حدود ۶۷۰ میلیون دلار بوده و تا پایان سال می‌تواند به بیش از یک میلیارد

دلار برسد؛ افزایشی ۶۸۸ درصدی نسبت به سال گذشته. این رشد انفجاری، لبوبو را جلوتر از برندهای قدیمی‌تری مانند باربی و هات‌ویل قرار داده است. استراتژی موفق Pop Mart بر چند محور استوار است: عرضه محدود و زمان‌بندی شده، بسته‌بندی Blind Box یا «شانسی» که حس کنجکاوی و جمع‌آوری را تحریک می‌کند، همکاری با طراحان و برندهای مد و تکیه بر شبکه‌های اجتماعی. همچنین قیمت این محصولات در بازار جهانی از ۲۰ تا ۹۰۰ دلار متغیر است؛ یعنی بخشی از سود شرکت از فروش مدل‌های لوکس و نسخه‌های خاصی به دست می‌آید که مخاطبان برای داشتن‌شان حاضرند مبالغ زیادی بپردازند. این ترکیب هوشمندانه، لبوبو را از یک عروسک ساده به پدیده‌ای جهانی تبدیل کرده است.

چرا لبوبو در ایران محبوب شد؟

افزایش تقاضا برای لبوبو در ایران تنها ناشی از جذابیت ظاهری آن نبود. چشم‌وهم‌چشمی در فضای مجازی، رقابت برای به‌روز بودن و کسب «لایک» و تبلیغات گسترده صفحات اینستاگرامی باعث شد بسیاری از نوجوانان و حتی بزرگسالان در صف خرید این عروسک بایستند. خود شکل ظاهری لبوبو که ترکیبی از زشتی و زیبایی است و حس دوگانه «ترس و دوست داشتن» ایجاد می‌کند به جذابیت آن می‌افزاید. همچنین بسته‌بندی شانسی و مدل‌های متنوع باعث می‌شود خریداران احساس کنند، وارد بازی‌ای شده‌اند که نتیجه آن پیش‌بینی‌ناپذیر است. این همان ترفندی است که در بازی‌های ویدئویی به‌عنوان «جعبه شانس» (Loot box) شناخته می‌شود و می‌تواند مصرف‌کنندگان را به خریدهای تکراری سوق دهد.

کارشناسان روان‌شناسی نیز نسبت به پیامدهای تربیتی این جریان هشدار داده‌اند. مریم طهرانی‌زاده، روان‌شناس، تأکید می‌کند که والدین در مواجهه با این ترند باید با کودکان گفت‌وگو کنند، علاقه و احساس آنها را بشناسند و به جای مخالفت یا همراهی کورکورانه، فرصتی برای تعامل و انتخاب آگاهانه فراهم کنند. او همچنین بر ضرورت تولید اسباب‌بازی‌های ایرانی با کیفیت و فرهنگ‌ساز برای شکل‌دهی به سبک زندگی و ارزش‌های کودکان اشاره می‌کند. بدون تولیدات جذاب داخلی هر ترند خارجی می‌تواند به سرعت جای خالی را پر کند.

اقتصادِ ترند و بار روانی آن

مصرف‌گرایی افسارگسیخته‌ای که لبوبو نماینده آن است، بار اقتصادی و روانی سنگینی بر خانواده‌های ایرانی گذاشته است. پرداخت ۸۰۰ میلیارد تومان برای یک عروسک وارداتی در شرایطی که سطح درآمد خانوارها کاهش یافته، گواهی بر قدرت تبلیغات و جذابیت ترندهاست. برخی خانواده‌ها برای پاسخ به درخواست فرزندشان مجبور شده‌اند، هزینه‌های ضروری دیگر را قربانی کنند. حضور نسخه‌های تقلبی نیز مشکل را دو چندان کرده است؛ محصولات بی‌کیفیتی که با قیمت بالا فروخته می‌شوند و سود آن به جیب دلالان می‌رود. رسانه‌ها خبر داده‌اند که مدل‌های تقلبی لبوبو تا دو میلیون تومان هم فروخته شده‌اند، در حالی که ارزش واقعی آنها بسیار کمتر است.

محیط زیست

سی‌وسه پل ترک خورد

فرونشست در اصفهان به مرحله تخریب آثار تاریخی و تخلیه اجباری شهر رسیده است

فائزه مومنی
گروه اجتماعی

اصفهان، این کلان‌شهر که زمانی به‌واسطه آب فراوان زاینده‌رود و شبکه سنتی قنوات رونق می‌گرفت، اکنون در مواجهه با بحرانی خاموش است که زیر پای آن را خالی می‌کند. پدیده فرونشست زمین که هم نتیجه دهه‌ها برداشت بی‌رویه از سفره‌های آب زیرزمینی و سدسازی‌های غیراصولی است و هم محصول تغییرات اقلیمی و خشکسالی‌های پی‌درپی. اهمیت زاینده‌رود فقط به‌عنوان یک رودخانه شهری نیست؛ این رودخانه سفره‌های زیرزمینی حاشیه دشت اصفهان را تغذیه و از نشست خاک جلوگیری می‌کرد. اما طی دهه‌های اخیر به‌دلیل کاهش بارندگی و افزایش دما و البته مدیریت نادرست منابع آب، زاینده‌رود چندین بار خشک شده است. طبق آمار رسمی، نرخ فرونشست در بسیاری از مناطق ایران ۵ تا ۱۰ برابر حد بحرانی جهانی است. در اصفهان میزان فرونشست از ۱۵ سانتی‌متر در سال نیز فراتر می‌رود. این میزان دو تا سه برابر حد مجاز برای مناطق مسکونی است و برای شهری پرجمعیت مانند اصفهان پیامدهای فاجعه‌بار دارد. علی بیت‌اللهی، مدیر مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی اعلام کرده که ایران چهارمین کشور جهان از نظر نرخ فرونشست است و خطر این پدیده در اصفهان بسیار بیشتر از سایر شهرهاست. این گزارش یادآور می‌شود که «سازمان زمین‌شناسی ایران در سال ۲۰۲۱ اعلام کرد از ۶۰۹ دشت کشور حدود ۵۰۰ دشت درگیر فرونشست هستند و در اصفهان، فرونشست به داخل شهر نفوذ کرده است». در همان مقاله به ویدیویی اشاره شده که در جنوب اصفهان حفره‌هایی با عمق ۱۲ متر را نشان می‌دهد؛ این حفره‌ها در نزدیکی خط آهن اصفهان- شیراز قرار دارند و تهدیدی برای قطارهای عبوری محسوب می‌شوند.

تخلیه مدارس و ترک خوردن ابنیه

فرونشست تنها یک پدیده زمین‌شناسی نیست؛ آثار اجتماعی و فرهنگی آن نیز قابل توجه است. استاندار اصفهان به خبرگزاری ایسنا گفته است که «بیش از ۱۰۰ مدرسه در سال گذشته به‌دلیل خطر فرونشست تخلیه و تعطیل شده‌اند». این تخلیه‌ها نشان می‌دهد که فرونشست از دشت‌های کشاورزی گذشته و اکنون به مناطق مسکونی، مدارس و زیرساخت‌های عمومی رسیده است. عمق فاجعه وقتی آشکار می‌شود که به بناهای تاریخی نگاه می‌کنیم. در ستون‌های سی‌وسه پل و پل خواجو، ترک‌هایی مشاهده می‌شود که نتیجه فرونشست نامتقارن زیر پایه‌های پل است. تصاویر منتشرشده، نشان می‌دهد این ترک‌ها در امتداد درزهای آجری و سنگی قرار دارند و در صورت بی‌توجهی، احتمال جدا شدن بخش‌هایی از پل وجود دارد.

علت‌ها؛ مدیریت ناکارآمد و برداشت بی‌رویه

بحران فعلی حاصل مجموعه‌ای از عوامل طبیعی و انسانی است. کاهش بارندگی و افزایش دمای میانگین که ناشی از تغییر اقلیم است در همه ایران مشاهده می‌شود؛ اما سهم مدیریت غلط منابع آب، سدسازی‌های متعدد و سیاست‌های توسعه‌ای بی‌پشتوانه کم نیست. مطابق پژوهش‌های رسمی، ایران طی پنج دهه حدود ۷۰ درصد از ذخایر آب زیرزمینی خود را برداشت کرده و وزارت نیرو سالانه حداقل پنج میلیارد متر مکعب بیش از recharge سفره‌ها آب برداشت می‌کند. این برداشت بی‌رویه باعث می‌شود که لایه‌های خاک متراکم شوند و دیگر خاصیت ارتجاعی خود را از دست بدهند. در واقع فرونشست عمدتا یک پدیده انسان‌ساخت است: برداشت بی‌ضابطه آب، حفر ده‌ها هزار چاه غیرمجاز و توسعه باغات و صنایع آب‌بر در بالادست. در بالادست سد زاینده‌رود طی دهه‌های اخیر باغات هلو، بادام و ویلاهای تفریحی به شدت گسترش یافته‌اند. چاه‌های عمیق برای آبیاری این باغ‌ها، آب سطحی را می‌بلعند و حقابه پایین‌دست را کاهش می‌دهند. بسیاری از شهرهای کوچک در بالادست و پایین‌دست از جمله شاهین‌شهر، فلاورجان و برخوار هر یک صدها حلقه چاه دارند که فشار مضاعفی بر سفره‌ها وارد می‌کنند. دولت نیز با احداث صنایع فولاد و پالایشگاه‌های بزرگ در مجاورت اصفهان عملاً مصرف آب صنعتی را افزایش داده است. سهم کشاورزی از مصرف آب کشور بیش از ۹۰ درصد است و الگوی کشت در استان اصفهان عمدتا متکی بر محصولات آب‌بر مانند برنج و سیب‌زمینی بوده است. نتیجه این وضعیت همان است که امروز می‌بینیم: تخریب سفره‌ها و نشست زمین.

پیامدها؛ مهاجرت، ناامنی و تهدید میراث فرهنگی

خشک شدن زاینده‌رود و فرونشست متر به متر زمین فقط یک بحران زیست‌محیطی نیست؛ پیامدهای گسترده اجتماعی، اقتصادی و حتی امنیتی دارد. خشکسالی و کمبود آب موجب شده است که برخی کشاورزان از روستاها به شهرها کوچ کنند و «به‌دلیل خشک شدن زاینده‌رود در اصفهان، کمبود آب باعث محدودیت‌های آبی در شهرهای بزرگ از جمله اصفهان و شیراز شده و حدود ۲۸ میلیون ایرانی تحت تأثیر قرار گرفته‌اند». این مهاجرت در استان اصفهان به دو شکل دیده می‌شود: مهاجرت داخلی به سمت شهرهای برخوردار (تهران، مشهد، شیراز) و مهاجرت خارجی به استان‌های شمالی و کشورهای همسایه. کاهش جمعیت جوان در روستاها، نیروی کار کشاورزی را کاهش داده و تولید غذایی منطقه را تهدید می‌کند. در حوزه میراث فرهنگی، فرونشست تهدیدی مستقیم است. بسیاری از آثار تاریخی اصفهان- از جمله سی‌وسه پل، پل خواجو، مسجد جامع و مدرسه چهارباغ- روی رسوبات ریزدانه و رسوبات آبرفتی ساخته شده‌اند. نشست ناهمگون در این رسوبات، باعث ایجاد ترک در دیوارها و ستون‌ها می‌شود و بناهایی که صدها سال مقاومت کرده‌اند در چند سال گذشته آسیب دیده‌اند. به گفته کارشناسان میراث فرهنگی، اگر روند فعلی ادامه یابد، برخی از این بناها قابل ترمیم نخواهند بود و شهر هزاره‌ای اصفهان، بخشی از هویت خود را از دست خواهد داد.

تهدید زیرساخت‌ها و امنیت شهری

علاوه بر بناهای تاریخی، فرونشست خطر بزرگی برای زیرساخت‌های مدرن دارد. خطوط لوله گاز و نفت، خطوط مترو، بزرگراه‌ها و فرودگاه‌ها همه در معرض ترک و شکستگی هستند. در سال ۱۴۰۲ فروریزش ناگهانی بخشی از خیابان هشت‌بهشت، باعث سقوط یک تیر چراغ برق به داخل گودال شد. چنین فروچاله‌هایی در صورت وقوع زیر خطوط انتقال گاز یا نزدیکی برج‌های مسکونی می‌توانند، فاجعه‌ای انسانی رقم بزنند. همچنین بیش از ۸ میلیون واحد مسکونی در ایران در پهنه‌های فرونشست قرار دارند و این پدیده، جان میلیون‌ها نفر را تهدید می‌کند. در اصفهان، آمار دقیق‌تری وجود ندارد اما با توجه به توسعه شهر و جمعیت ۲/۵ میلیونی آن، بخش بزرگی از شهر روی پهنه فرونشستی قرار دارد. فرونشست زمین در اصفهان به مرحله‌ای رسیده که دیگر با بیانیه‌ها و وعده‌ها نمی‌توان مقابله کرد و نیازمند اقدامات فوری بلندمدت است. احیای جریان دائمی زاینده‌رود و تأمین حقابه‌های کشاورزی و زیست‌محیطی اهمیت زیادی دارد زیرا جریان رودخانه، سفره‌های زیرزمینی را تغذیه و از فشردگی خاک جلوگیری می‌کند. اصلاح الگوی کشت و استفاده از روش‌های نوین آبیاری نیز ضروری است چراکه کشاورزی، بزرگ‌ترین مصرف‌کننده آب استان است و بدون مدیریت مصرف، فرونشست گسترش می‌یابد. کنترل و مسدود کردن چاه‌های غیرمجاز، نصب کنتور هوشمند و تعیین سقف برداشت، نقش مهمی در کاهش برداشت بی‌رویه آب دارند. همچنین بهره‌گیری از پساب شهری برای تغذیه مصنوعی آبخوان‌ها و تزریق آب در زمان سیلاب می‌تواند، سرعت فرونشست را کاهش دهد. توسعه بی‌رویه صنایع آب‌بر بدون توجه به ظرفیت آبی، منطقه بحران را تشدید کرده و نیازمند توقف و ارزیابی زیست‌محیطی برنامه‌های صنعتی است. در نهایت، همراهی مردم و کشاورزان از طریق آگاهی‌بخشی و مشارکت فعال در مدیریت مصرف آب، از ارکان موفقیت در کاهش آثار فرونشست محسوب می‌شود.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۶۰۰۳۰۰۵۲۲۲ و ۵۲۲۵ مورخه ۲۹ / ۰۵ / ۱۴۰۴ موضوع پرونده کلاسه شماره ۱۴۰۴۱۱۴۴۱۶۰۰۳۰۰۰۲۶۳ و ۱۳۷ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک کنگاور تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای مهدی جعفری پور به شناسنامه شماره ۱۵۴۰ کد ملی۲۳۵۶۷۹۴۳۳۵ صادره کنگاور فرزند محمود مبنی بر صدور سند مالکیت در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت۹۲ . ۱۱۸۷ متر مربع، و خانم پرستو آهنی به شناسنامه شماره ۱۹۱۰ کدملی ۳۳۰۹۸۶۱۶۴۳ صادره کنگاورفرزند جلیل مبنی بر صدورسند مالکیت در ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۶۷ . ۱۱۰۹ مترمربع،هردو در پلاک ثبتی ۲۹ – اصلی بخش ۹ واقع در کنگاور پشت مدرسه امام تائید و خریداری از مالک رسمی آقای احمد حسن آبادی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود درصورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند ازتاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود رابه این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید،ظرف مدت یک ماه ازتاریخ تسلیم اعتراض ،دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند . بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد .

طاهر تیما – رئیس ثبت اسناد و املاک

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۱ / ۰۶ / ۱۴۰۴
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۲۹ / ۰۶ / ۱۴۰۴

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی

نظر به اینکه برابر رأی شماره ۸۰۱۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۹ صادره از هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی ناحیه یک اهواز تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضی در قسمتی از پلاک ۶/۴۳۸ بخش ۸ اهواز که حکایت از احراز مالکیت متقاضی نسبت به ملک مورد تقاضا و انتقال ملک از مالک رسمی(سند شماره ۵۷۴۲۹۱ سال ۹۸ شماره ۱۴۱۶۳۴ تاریخ ۱۳۷۱/۰۹/۱۷ دفترخانه ۹ اهواز عبداله لویمی) به متقاضی خسرو ورمزیار شماره شناسنامه ۱۱۷۱۸ کد ملی ۱۷۵۰۸۸۱۱۲۸ فرزند علی صادره اهواز نسبت به ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۵۵۹۱۷ متر مربع در قسمتی از پلاک فوق خریداری شده طبق شرح صدر آگهی و انتقال ملک از مالک رسمی بنام وی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله پانزده روز در روزنامه های محلی و کثیرالانتشار سراسری آگهی می گردد در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض ، دادخواست خود را به مراجع قضائی تقدیم نمایند . بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.ضمنا صدور سند مالکیت مانع از مراجعه متضرر به دادگاه نخواهد بود.شناسه: ۲۰۰۴۰۴۰
(تاریخ انتشار نوبت اول :۱۴۰۴/۰۶/۲۹)
(تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۷/۱۴)

رییس اداره ثبت اسناد و املاک ناحیه یک اهواز – بهزاد مردانی

@saazandeginews
saazandeginews
www.saazandegi.ir
سازندگی

آگهی

سازندگی: روزنامه سیاسی و اجتماعی ● **صاحب امتیاز:** حزب کارگزاران سازندگی ایران ● **مدیرمسئول:** امیر اقتناعی ● **سردبیر:** اکبر منتجبی
زیرنظر شورای سیاستگذاری: سیدحسین مرعشی (رئیس)، محمد عطریان‌فر، محمد قوچانی، علی هاشمی، سیدعلیرضا سیاسی‌راد، امیر اقتناعی
مدیرهنری: رضا دولت‌زاده ● **عکس:** رضا معطریان ● **ویراستار:** سعیده آرین‌فر ● **حروفچین:** مریم شهسوارزاده ● **نشانی:** تهران، پاسداران، نگارستان پنجم، پلاک ۸ ، تلفن: ۲۲۸۴۱۲۶۲ ● **چاپ:** امید نشر ایرانیان: ۹- ۸۸۵۳۷۱۶۸ ● **توزیع:** نشر گستر امروز: ۶۱۹۳۳۰۰۰

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

املاک متقاضیان واقع در اراضی روستاهای لمراسک و تیرتاش پلاک ۱- اصلی بخش ۱۹ حوزه ثبت ملک شهرستان گلوگاه

۲۳-برابر رأی شماره ۱۴۰۳۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۶۸۲۱ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۲ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۳۸۳۹ بنام آقای علی اصغر ابراهیمی تیرتاشی فرزند حسینعلی نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه زیر آب بندان) به مساحت ۳۳۱۶/۵۲ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت مبایعه نامه مورخ ۱۳۸۶/۰۷/۲۵ و ۱۳۹۷/۰۹/۲۴ و گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۲۴- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۳۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۱۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۰۳۳۹ بنام آقای علی اسدی تیرتاشی فرزند محمد نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه سی هکتاری) به مساحت ۱۵۱۸ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت صورتجلسه واگذاری زمین ۱۳۸۴/۰۷/۱۲ و گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۲۵- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۷۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۱۹۳۹ بنام خانم فاطمه زهرا یوسفی فرزند حسین نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه سی هکتاری) به مساحت ۱۵۱۲/۵۰ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۲۶- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۶۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۰۵۳۹ بنام آقای روح اله ابراهیم پور فرزند محمد نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه سی هکتاری) به مساحت ۱۴۴۵ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۲۷- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۵۵ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۵۳۳۹ بنام آقای اکبر خلیلی تیرتاشی فرزند حبیب نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه سی هکتاری) به مساحت ۱۴۶۴/۷۸ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۲۸- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۵۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۵۶۳۹ بنام خانم رقیه اسدی فرزند صفر نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه سی هکتاری) به مساحت ۱۵۱۶/۳۱ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۲۹- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۵۳ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۲۵۳۹ بنام خانم سکینه امیری تیرتاشی فرزند خلیل نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه کربلائی سلیمانی) به مساحت ۱۲۴۱/۱۶ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت مبایعه نامه مورخ ۱۴۰۲/۱۵۰۱۰ و گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۳۰- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۴۴ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۴۵۳۹ بنام آقای سلیمان رنجبر تیرتاشی فرزند قاسم نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه کربلائی سلیمانی) به مساحت ۲۸۵۶/۹۲ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۳۱- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۴۶ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۵۲۳۹ بنام آقای سلیمان رنجبر تیرتاشی فرزند قاسم نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه کربلائی سلیمانی) به مساحت ۲۸۵۰/۸۹ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

۳۲- برابر رأی شماره ۱۴۰۴۶۰۳۱۰۰۲۰۰۰۰۵۴۹ مورخ ۱۴۰۴/۰۱/۳۰ هیأت موضوع قانون تعیین تکلیف ..... تصرّفات مالکانه بلا معارض متقاضی پرونده کلاسه ۱۴۰۳/۳۲۳۹ بنام آقای رحمت رنجبر تیرتاشی فرزند قاسم نسبت به ششدانگ عرصه و اعیان یک قطعه زمین مزروعی به پلاک ۱ – اصلی (واقع در مزرعه کربلائی سلیمانی) به مساحت ۳۰۹۹/۷۸ متر مربع واقع در بخش ۱۹ اراضی لمراسک و تیرتاش مستند مالکیت گزارش کارشناسان و استشهادیه ارائه شده و گواهی عدم دسترسی به مالک اولیه محرز گردیده است.

لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتیکه اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضا، مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

شناسه آگهی: ۲۰۰۴۶۹۷

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۲۹ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۷/۱۲

جعفر رسولی – رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان گلوگاه

آگهی موضوع ماده۳ قانون وماده ۱۳آئین‌نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای اصلاحی هیات به شماره ۱۲۹۴۱ تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۶ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بهشهر تصرفات مالکانه بلا معارض متقاضی آقای علی اصغر نصیری فرزند سلطانعلی در ششدانگ یک قطعه باغ به مساحت ۱۵۰۴,۲۸ مترمربع بشماره کلاسه ۱۴۰۳/۲۸۸۶ قسمتی از پلاک ۴۸- اصلی واقع در اراضی پاسند بخش ۱۷ ثبت بهشهر مستند مالکیت سهم الارث به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روزآگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه ازتاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است درصورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

شناسه آگهی : ۲۰۰۲۲۹۶

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۶/۲۹

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۷/۱۲

محمدحسن صادقی
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک بهشهر

آگهی فقدان سند مالکیت

آقای همت اله گلپایگانی طی وکالت نامه شماره ۱۴۰۴۳۲۲۵۶۸۹۴۰۰۰۰۰۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۶/۱۵ دفترخانه اسناد رسمی ۲۴۸ نور از طرف وراث محمد گلپایگانی تقاضای صدور سند مالکیت المثنی مقدار ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی پلاک ۴۲۶۳ فرعی از ۱۴ اصلی واقع بخش ۱۰ واقع در حوزه ثبتی شهرستان نور با شماره سریال ۵۹۳۵۶۷ که در دفتر ۶۱ صفحه ۳۸۰ بنام محمد گلپایگانی صادر گردید. اینک به علت نامعلوم مفقود گردیده است از این رو درخواست صدور سند المثنی را دارد. بنابراین در اجرای ماده ۱۲۰ آئین نامه اصلاحی قانون ثبت و تبصره های ذیل آن مراتب در یک نوبت آگهی می گردد چنانچه اشخاصی مدعی انجام معامله یا وجود اصل سند مالکیت مذکور نزد خود می باشند ظرف مدت ده روز از تاریخ انتشار این آگهی می بایست اعتراض خود را به پیوست اصل سند مالکیت یا سند معامله به اداره ثبت محل ارائه و رسید آن را دریافت نمایند . بدیهی است چنانچه پس از اتمام مدت مقرر اعتراض ارائه نگردد و یا در صورت اعتراض اصل سند مالکیت و یا سند معامله ارائه نگردد این اداره مطابق مقررات اقدام به صدور سند مالکیت المثنی خواهد نمود.

شناسه آگهی: ۲۰۰۴۲۲۲

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۶/۲۹

علی سعادتی
رئیس اداره ثبت اسناد و املاک نور

شناسه آگهی ۲۰۰۲۶۱۵ **نوبت اول**

مناقصه عمومی یک مرحله‌ای

شهرداری بندرعباس

شهرداری منطقه چهار بندرعباس در نظر دارد فراخوان عمومی یک مرحله‌ای پروژه **«زیرسازی و آسفالت معابر محدوده شهرک پیامبراعظم(خیابان روبه روی سایت معراج و جنب مجتمع تجاری لاله) شهرداری منطقه ۴»** به شماره فراخوان: ۲۰۰۴۰۰۴۹۱۶۰۰۰۰۴۲ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.

کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.

متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مواعد زمانی:

- تاریخ انتشار فراخوان:۱۴۰۴/۰۶/۲۹ ساعت ۱۳:۰۰
- مهلت دریافت اسناد فراخوان: ۱۴۰۴/۰۷/۰۶ ساعت۱۳:۰۰
- مهلت ارسال پیشنهادات:۱۴۰۴/۰۷/۱۹ ساعت۱۲:۰۰
- زمان بازگشایی پاکت ها:۱۴۰۴/۰۷/۲۰ ساعت ۰۸:۰۰

این آگهی برابر آئین نامه معاملات جدید شهرداری تهران تسری به مراکز استانها صرفاً یک نوبت منتشر می‌گردد.

نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: ضمانت نامه بانکی یا فیش واریزی به مبلغ: ۱,۷۸۰,۷۲۴,۰۱۵ریال به حساب شماره ۰۱۰۰۱۰۰۲۴۶۰۷۰۷ بانک شهر بنام حساب تمرکز وجوه سپرده شهرداری بندرعباس واریز گردد.

اطلاعات تماس و آدرس دستگاه: بندرعباس بلوار جمهوری اسلامی بعداز کوی پلیس شهرداری منطقه چهار . شماره ۰۷۶۳۳۵۵۹۹۱۸

مدیریت ارتباطات و امور بین الملل شهرداری بندرعباس

۴۷۷

شناسه آگهی ۲۰۰۳۴۵۵

آگهی مناقصه عمومی (نوبت اول)

شهرداری اهواز

شهرداری اهواز در نظر دارد پروژه مشروحه ذیل را از طریق مناقصه عمومی به مدت سه ماه به شرکت های واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	عنوان مناقصه	مبلغ یک سال /ریال	مبلغ تضمین ۵٪ شرکت در مناقصه/ ریال
۱	بهسازی میدان نفت در حوزه خدماتی منطقه ۳ شهرداری	۴۵/۰۹۷/۳۱۱/۰۴۵ ریال	۲/۲۵۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال

از پیمانکاران واجد شرایط دعوت به عمل می آید ،جهت دریافت اسناد مناقصه از تاریخ ۱۴۰۴/۰۶/۲۹ لغایت ۱۴۰۴/۰۷/۰۳ ساعت ۱۹ به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir مراجعه نمائید.

- در شرایط یکسان اولویت با پیمانکاران بومی خواهد بود.
- آخرین مهلت قبول پیشنهادهای مناقصه گران از آخرین روز دریافت اسناد به مدت ۱۰ روز کاری در سامانه ستاد است . آخرین مهلت بارگذاری اسناد در سامانه ستاد تا روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۴ ساعت (۱۹) می باشد.ضمنا آخرین مهلت تحویل پاکات فیزیکی تا قبل از پایان وقت اداری روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۵ به اداره قراردادهای مستقر در ساختمان شماره ۳ شهرداری می باشد.
- لازم به ذکر است مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد قیمت می بایست از درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) www.setadiran.ir به آدرس مذکور صورت پذیرد و مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت نام را در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی (توکن) را جهت شرکت در مناقصه را محقق سازند.
- پرداخت هزینه انتشار آگهی و وجوه قانونی سامانه ستاد به عهده برنده مناقصه می باشد.
- پیشنهاد قیمت ها در صورتی قابل بررسی می باشند که اسناد فیزیکی قبلاً در سامانه ستاد بارگذاری و مورد تائید باشند.
- شهرداری در رد یک یا تمام پیشنهادها مختار می باشد.
- مبلغ ضمانتنامه شرکت در مناقصه پنج درصد مبلغ اولیه می باشد که می بایست به یکی از دو طریق ذیل ارائه شود:

(الف) - فیش واریزی مبلغ فوق به حساب ۰۲۰۳۹۹۴۳۹۸۰۰۱ شهرداری اهواز نزد بانک ملی به نام شهرداری اهواز.

(ب) - به صورت ضمانتنامه بانکی به نام شهرداری اهواز و به مدت سه ماه از تاریخ افتتاح پیشنهادها.

- برندگان اول و دوم مناقصه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
- **تاریخ برگزاری کمیسیون مناقصه روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۶ ساعت ۱۰ صبح در محل ساختمان شماره ۳ شهرداری (اداره قراردادها) می باشد.**
- نتیجه کمیسیون مطابق آیین نامه معاملات شهرداری تهران(کلانشهرها) اعلام خواهد شد.
- به استناد بند ۵ ماده ۱۱ آیین نامه معاملات شهرداری تهران(کلانشهرها)،میزان تضمین حسن انجام تعهدات قرارداد معادل ۵ ٪ مبلغ قرارداد می باشد.
- شرکت در مناقصه و دادن پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف شهرداری موضوع ماده ۱۰ آیین نامه معاملات شهرداری تهران (کلانشهرها)
- به برنده مناقصه پیش پرداخت داده نخواهد شد.
- کلیه شرکت های محروم از اجرای کار ،حق شرکت در این مناقصه را ندارند.
- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه مندرج شده است.

اداره کل ارتباطات و امور بین الملل شهرداری اهواز

۴۷۸

@saazandeginews
saazandeginews
www.saazandegi.ir
سازندگی